

Dodatok č. 1
k dohode o vydaní a navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam
cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 29.05.2019

Povinná osoba: **Slovenská republika, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom**
Sídlo: Búdková 36, 817 15 Bratislava
Štatutárny orgán: JUDr. Adriana Šklíbová – generálna riaditeľka
Ing. Boris Brunner – námestník generálnej riaditeľky
IČO: 17 335 345
Bankové spojenie: Štátna pokladnica
Číslo účtu IBAN: SK35 8180 0000 0070 0000 1638
zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Po
Vložka číslo: 35/B

(ďalej len „**povinná osoba**“)

a

Oprávnená osoba: **Rímskokatolícka cirkev, farnosť Horné Saliby**
Sídlo: Horné Saliby č. 871, 925 03 Horné Saliby
IČO: 34 013 865
konajúca prostredníctvom: Mgr. Peter Nagy ml., farský administrátor

(ďalej len „**oprávnená osoba**“)

(povinná osoba spolu s oprávnenou osobou ďalej ako „**účastníci Dodatku**“)

uzatvárajú tento dodatok k dohode o vydaní a navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam zo dňa 29.05.2019 (ďalej len „**Dohoda**“), ktorá bola uzatvorená v zmysle ust. § 2 ods. 1 písm. a) a § 5 ods. 2 a 3 zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam v nasledovnom znení (ďalej len „**Dodatok**“):

Článok I.
Úvodné ustanovenie

1.1 Na základe rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 11.04.2018, č.k. 6C/252/2007 - 666 (ďalej len „**Rozsudok**“), je povinná osoba povinná vydať a navrátiť oprávnenej osobe vlastníctvo k nasledovnej nehnuteľnosti:

- parcela registra C s parcelným č. 1971/21, druh pozemku orná pôda, o celkovej výmere 6771 m², vytvorená geometrickým plánom č. 2111/15 pre katastrálne územie Horné Saliby, vytvoreným dňa 01.10.2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pod č. 1269/15,

a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

1.2 V súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (a to rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.09.2014, č. k. 1Sžr/147/2013 a rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.01.2015, č. k. 1Sžr/175/2013) Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, že výroky právoplatných rozsudkov vydaných podľa zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a o prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam, t. j. aj

predmetný Rozsudok, v prípadoch, kedy povinná osoba napriek právoplatnému rozsudku nesplní povinnosť vydať nehnuteľnosti, nahrádzajú prejav vôle a podpis povinnej osoby v dohode o vydaní a navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam, s obsahom uvedeným v danom výroku rozsudku, t. j. s obsahom uvedeným v Rozsudku.

- 1.3 Na základe vyššie uvedených skutočností dňa 29.05.2019 uzatvorili účastníci Dodatku Dohodu, na podklade ktorej v spojení s Rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.05.2018 a vykonateľnosť dňa 09.05.2018, povinná osoba vydala a navrátila oprávnenej osobe vlastníctvo k nehnuteľnostiam uvedeným v bode 1.1 tohto článku Dodatku v podiele 1/1 k celku. Dohoda spolu s Rozsudkom bola zverejnená v Obchodnom vestníku č. 110/2019 dňa 10.06.2019 a účinnosť nadobudla deň nasledujúci po jej zverejnení.
- 1.4 Vzhľadom na skutočnosť, že pôvodný geometrický plán č. 2111/15 pre k.ú. Horné Saliby, vyhotovený dňa 01.10.2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overený Ing. Františkom Rákocim a úradne overený Okresným úradom Galanta, katastrálnym odborom pod č. 1269/15, geometricky neurčil parcelu registra C s parcelným č. 1971/21, druh pozemku orná pôda, o výmere 6771 m² z pôvodnej parcely registra C s parcelným č. 1971 a táto vznikla iba ako zbytková parcela z pôvodnej parcely CKN parc. č. 1971, dňa 04.10.2019 došlo k vyhotoveniu nového geometrického plánu č. 2107/19 pre k.ú. Horné Saliby Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálnym odborom, č. G1 – 1425/2019 (ďalej aj ako „**GP č. 2107/19**“). Na základe GP č. 2107/19 bola z pôvodnej parcely registra C s parcelným č. 1971/21 vytvorená nová parcela registra C s parcelným č. 1971/21, druh pozemku orná pôda, o výmere 6771 m², ktorá nahrádza pôvodnú parcelu registra C s parcelným č. 1971/21, druh pozemku orná pôda, o výmere 6771 m², vytvorenú na základe GP č. 2111/15 pre k.ú. Horné Saliby.

Článok II. Predmet Dodatku

- 2.1 V dôsledku potreby zmeny identifikácie nehnuteľností z dôvodu vytvorenia GP č. 2107/19 sa účastníci Dodatku dohodli, že článok 2.1 Dohody sa v celom rozsahu ruší a nahrádza nasledovným znením:

*„2.1 Povinná osoba na základe Rozsudku okresného súdu touto Dohodou vydáva a **navracia** oprávnenej osobe vlastníctvo k nasledovnej nehnuteľnosti v podiele 1/1:*

- *parcela registra C s parcelným č. 1971/21, druh pozemku orná pôda, o celkovej výmere 6771 m², vytvorená geometrickým plánom č. 2107/19 pre k.ú. Horné Saliby vyhotoveným dňa 04.10.2019 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálnym odborom pod č. G1 - 1425/2019,*

*(ďalej len ako „**Nehnuteľnosť**“).*“

- 2.2 V ostatnej časti zostáva Dohoda nezmenená.

Článok III. Záverečné ustanovenia

- 3.1 Účastníci Dodatku podpisom Dodatku potvrdzujú, že právny úkon je urobený v predpísanej forme, prejavy vôle sú hodnoverné, dostatočne zrozumiteľné a ich zmluvná voľnosť nie je ničím obmedzená.

- 3.2 Účastníci Dodatku súhlasia s tým, že tento Dodatok bude zverejnený v zmysle ustanovení o povinne zverejňovanej zmluve podľa § 5a zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v zmysle neskorších predpisov v súlade s ustanoveniami § 47a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov.
- 3.3 Tento Dodatok nadobúda platnosť dňom podpisu účastníkov Dodatku, resp. dňom podpisu oprávnenej osoby a účinnosť dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia v súlade s bodom 3.2 tohto článku Dodatku. Účinky prevodu vlastníckeho práva k Nehnuteľnosti podľa Dodatku nastávajú dňom právoplatnosti rozhodnutia Okresného úradu Galanta, katastrálneho odboru o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech oprávnenej osoby k Nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností.
- 3.4 Tento Dodatok je vyhotovený v 3 vyhotoveniach, z ktorých 2 vyhotovenia oprávnená osoba doručí Okresnému úradu Galanta, katastrálnemu odboru a 1 vyhotovenie si ponechá oprávnená osoba.
- 3.5 Účastníci Dodatku vyhlasujú, že si Dodatok riadne prečítali a potvrdzujú, že Dodatok je zrozumiteľný a určitý a vyjadruje ich skutočnú, slobodnú a vážnu vôľu, nie je uzatvorený v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok a na znak súhlasu ho vlastnoručne podpísali.

V Horných Salibách, dňa 13.11.2019

Oprávnená osoba:

.....
Rímskokatolícka cirkev, farnosť Horné Saliby
Mgr. Peter Nagy ml., farský administrátor

V Bratislave, dňa .....

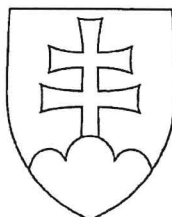
Povinná osoba:

.....
Slovenský pozemkový fond
JUDr. Adriana Šklíbová
generálna riaditeľka

.....
Slovenský pozemkový fond
Ing. Boris Brunner
námestník generálnej riaditeľky

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV
TRNAVSKÁ ARCIDIÓCEZA
UL. JANA HOLLEHO 10, 917 00 TRNAVA
IČO: 00-419702
IČ DPH: SK2021026043
-5-

Sp. zn.: **6C/252/2007** - 666

IČS: **2307208306**

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, sudkyňou JUDr. Erikou Tischlerovou, v spore **žalobcu: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Horné Saliby**, so sídlom Horné Saliby č. 871, 925 03 Horné Saliby IČO: 34013865, právne zastúpeného: MAPLE & FISH, s.r.o., so sídlom Dunajská 15/A, 811 08 Bratislava, IČO: 36 718 432, proti **žalovanému: Slovenský pozemkový fond**, so sídlom Búdková 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17335345, o **vydanie nehnuteľností**, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k parcele registra C č. 1971/21, orná pôda o výmere 6.771 m², vytvorenej geometrickým plánom č. 2111/15 pre katastrálne územie Horné Saliby, vytvoreným dňa 1. 10. 2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pod č. 1269/15, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti o vydanie a navrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území _____ obec Horné Saliby, okres Galanta, evidovaným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor, ako:

- parcela registra C č. _____, orná pôda o výmere _____ m², parcela vytvorená na základe geometrického plánu č. _____, vyhotoveného dňa 10. 7. 2008 Ing. Petrom Pisarovičom, autorizovaného Ing. Petrom Pisarovičom, autorizovaným geodetom a kartografom dňa 10. 7. 2008 a úradne overeného niekdajšou Správou katastra Galanta pod č. 861/2008, pre katastrálne územie _____

- parcela registra C č. _____, rvalý trávnatý porast o výmere _____ 2,
- parcela registra C č. _____, orná pôda o výmere _____ m²,

zastavuje.

[illegible]

pôvodne vedených v pozemkovoknižnej vložke č.   v katastrálnom území
    a ďalej k nehnuteľnostiam parcela č.   , pôvodne vedených v pozemkovoknižnej
 vložke č. 910 v katastrálnom území   a ďalej k nehnuteľnostiam parcela č.   ,
 pôvodne vedených v pozemkovoknižnej vložke č. 2 v katastrálnom území   a
 ďalej k nehnuteľnostiam parcela č.   , parcela č.   , parcela č.   , parcela č.   ,
 parcela č.   , parcela č.   , pôvodne vedených v pozemkovoknižnej vložke č. 46 v
 katastrálnom území   a ďalej k nehnuteľnostiam parcela č.   , parcela č.   ,
    , parcela č.   , parcela č.   , pôvodne vedených v pozemkovoknižnej vložke
 č. 79 v katastrálnom území   a ďalej k nehnuteľnostiam parcela č.   ,
 pôvodne vedených v pozemkovoknižnej vložke č.   v katastrálnom území   , a
 ďalej k nehnuteľnostiam: parcela č.   , parcela č.   , parcela č.   , parcela č.   , parcela č.   ,
    , parcela č.   , parcela č.   , pôvodne vedených v pozemkovoknižnej vložke č.   ,
 katastrálnom území   a ďalej k nehnuteľnostiam parcela č.   , pôvodne
 vedených v pozemkovoknižnej vložke č.   v katastrálnom území   , ďalej k
 nehnuteľnostiam parcela č.   , pôvodne vedených v pozemkovoknižnej vložke č.   v
 katastrálnom území   , spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha, všetko do
 troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadal zaviazať žalovaných nahradiť
 žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia. V žalobe uviedol, že vyzval žalovaného 1/ a žalovaného 2/ dňa 27. 4. 2006 a žalovaného 3/ a žalovaného 4/ dňa 25. 4. 2006 na
 navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam a na ich vydanie, pričom žalovaní jeho výzve
 nevyhoveli a k vydaniu nehnuteľností nedošlo. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je útvarom
 Rímskokatolíckej cirkvi s vlastnou právnou subjektivitou. Z osobitného postavenia
 Rímskokatolíckej cirkvi vyplýva aj osobitné postavenie majetku. Tento majetok sa aj napriek
 skutočnosti, že z čisto formálneho hľadiska je zapísaný do vlastníctva jednotlivých útvarov
 Rímskokatolíckej cirkvi, vyznačuje určitým stupňom jednotnosti, nakoľko ide vždy o majetok
 univerzálnej a jednotnej Rímskokatolíckej cirkvi. Univerzálny jednotný charakter
 Rímskokatolíckej cirkvi a jej majetku uznala Slovenská republika uzatvorením Základnej
 zmluvy so Svätou stolicou, ktorá bola uverejnená v Zbierke zákonov pod číslom 326/2001
 Z.z.. Predmetné nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu z jedného z dôvodov uvedených v
 paragrafe 3 ods. 1 zákona číslo 161/2005 Z.z.. Ďalej uviedol, že oprávnené podal výzvu na
 navrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam u žalovaných ako povinných osôb. Proces
 identifikácie žalovaných nehnuteľností a ich prípadné geodetické zameranie je mimoriadne
 časovo náročné a z tohto dôvodu podal žalobu v záujme vylúčenia zániku práva v zmysle § 5
 ods. 3 citovaného zákona a upresní žalobný návrh po zosúladení aktuálneho stavu s katastrom
 nehnuteľností na základe aktuálnej identifikácie parciel, prípadne geometrických plánov
 overených príslušnou správou katastra, ktoré budú súdu predložené dodatočne v potrebnom
 počte rovnopisov. K žalobe priložil potvrdenie právnej subjektivity Rímskokatolíckej cirkvi,
 Farnosti Horné Saliby, výzvy na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam adresovaným
 žalovaným 1/ až 4/, výpisy z PKV č. 617, 618, 752, 849, 871, 910 pre k.ú.
 výpisy z PKV č. 2, 46, 79, 828, 1081, 1686, 2883 pre k. ú.

2. Žalovaný 1/ doručil dňa 26. 6. 2007 vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že
 žalobca si výzvou zo dňa 21. 4. 2006, doručenou dňa 27. 4. 2006, uplatnil u žalovaného v

zmysle zákona č. 161/2005 Z.z. právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam nachádzajúcich sa v katastrálnom území pôvodne vedených v pozemkovoknižnej vložke č. 617, 618, 752, 849, 871, 910 a v katastrálnom území

pôvodne vedených v pozemkovej knihe na pozemkovoknižných vložkách č. 2, 46, 79, 828, 1081, 1686, 2883. Výzva sa týkala všeobecne nehnuteľností zapísaných na uvedených pozemkovoknižných vložkách bez ich presnej identifikácie, označenia podľa parcelných čísiel a taktiež bez uvedenia konkrétneho reštitučného titulu, na základe ktorého prešli do vlastníctva štátu. Tvrdenie žalobcu, že vyzval žalovaného na vydanie nehnuteľností teda nie je pravdivé. Žalobca svoju výzvu nedoložil žiadnymi dokladmi ani pozemkovoknižnými vložkami, na základe ktorých svoj reštitučný nárok odvodzuje. Poukázal na § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. s tým, že právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam môže uplatniť oprávnená osoba písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30. apríla 2006, ak v tejto lehote preukáže skutočnosti podľa § 3 a neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká. Hoci obsahové náležitosti výzvy tento zákon nevymedzuje, ak je podmienkou uplatnenia nároku písomný prejav vôle, jednoznačne musí byť spojený s vyjadrením konkrétneho obsahu. Žalobca nepostupoval v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. vzhľadom na to, že v stanovenej prekluzívnej lehote sám nemal vedomosť o tom, ku ktorým nehnuteľnostiam žiada navrátiť vlastníctvo a ktoré požaduje vydať. Z tohto dôvodu ani žalovaný nemal možnosť postupovať podľa § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z. a uzavrieť so žalobcom dohodu o vydaní nehnuteľností. Bol toho názoru, že nárok žalobcu na navrátenie vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam zanikol, nakoľko nepreukázal v stanovenej prekluzívnej lehote akým spôsobom a či vôbec prešli tieto nehnuteľnosti do vlastníctva štátu v rozhodnom období. Pozemkovoknižné vložky mal žalovaný možnosť posúdiť až dorúčením žaloby prostredníctvom súdu dňa 13. 6. 2007, čo tiež svedčí o tom, že žalobca svoju povinnosť zmysle zákona nesplnil a ďalej tvrdil, že žalobca nie je oprávnenou osobou v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z. a taktiež na základe doložených listinných dôkazov nie je možné posúdiť, či je žalovaný povinnou osobou v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z.. K samotnému petitu uviedol, že žalobcom určený petit formou solidárneho záväzku nie je vykonateľný, čoho dôvodom je nepresná identifikácia nehnuteľností. Vzhľadom na to žiadal, aby súd žalobu voči žalovanému 1/ zamietol. K svojmu vyjadreniu priložil aj svoje stanovisko zo dňa 10. 7. 2006 zaslaného žalobcovi, v ktorom je uvedené, že k výzve na navrátenie vlastníctva neboli doložené žiadne doklady, ktoré by preukazovali skutočnosti podľa § 3 zákona č. 161/2005 Z.z. a tiež neboli uvedené a špecifikované pozemky, na ktoré sa jeho výzva vzťahovala.

3. Žalovaný 4/ zaslal súdu dňa 22. 6. 2007 vyjadrenie, v ktorom potvrdil, že obdržal výzvu žalobcu na vydanie nehnuteľností, avšak výzva neobsahovala dôkaz o tom, že žalovaný 4/ je povinnou osobou, neboli priložené listy vlastníctva, napriek tomu, že obec je po ROEP-ke. Podľa jeho vedomostí však žalovaný 4/ nedrží nehnuteľnosti, ktorých by sa týkal zákon č. 161/2005 Z.z., keďže pokiaľ ide o parcelné č. toho času zastavaná plocha o výmere m², tieto sa nevydávajú, pretože na nich stojí Základná škola s VJM súpisné č. parcelné č. v rozhodnom období nebolo vo vlastníctve žalobcu. Taktiež oznámil, že podľa evidencie katastra nehnuteľnosti parcelné č.

sú zapísané na liste vlastníctva č. v prospech žalobcu. V ďalšom vyjadrení doručenom súdu dňa 11. 12. 2007 poukázal na skutočnosť, že napriek tomu, že žalobca ako sám konštatuje si bol pri spracovávaní žaloby vedomý, že špecifikácia žalovaných nehnuteľností podľa pozemkovoknižných zápisov nie je dostatočne určitá a žalobný petit bude potrebné upraviť zmysle aktuálnej evidencie v katastri nehnuteľností, objednávku č. 1367/07 - R na identifikáciu parciel v katastrálnom území katastrálnom území zaslal Správe katastra Galanta až dňa 29. 10. 2007.

4. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 29. 6. 2007, namietal preklúziu žalobou uplatneného nároku; mal za to, že žalobca nepreukázal žalovanému 2/ v prekluzívnej lehote (do 30. 4. 2006) žiadnu z podmienok vyžadovaných zákonom pre vydanie nehnuteľností. Žalobca nepredložil identifikáciu parciel na stav KN, z ktorej by vyplynulo, kto je v súčasnosti vlastníkom pozemkov pôvodne vedených v PK vložkách, ku ktorým sa žalobca domáha vrátenia vlastníctva a aký druh pozemku žiada vydať (t. j. či vôbec ide o spôsobilý predmet vydania). Ďalej uviedol, že petit žaloby je neurčitý a považuje žalobu za nedôvodnú. Okrem toho uviedol, že je namieste žalobu zamietnuť i z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného 2/. Uviedol, že žalovaný 2/ je štátny podnik a veci, s ktorými hospodári, sú v štátnom vlastníctve. Žalovaný ako štátny podnik nie je vlastníkom, ale správcom majetku vo vlastníctve štátu.

5. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 5. 11. 2007 uviedol, že si bol pri spracovávaní žaloby vedomý, že špecifikácia žalovaných nehnuteľností podľa pozemkovoknižných zápisov nie je dostatočne určitá a žalobný petit je potrebné upraviť zmysle aktuálnej evidencie v katastri nehnuteľností. Žalobca nemá k dispozícii úplnú identifikáciu parciel, na podklade ktorej by vedel v súčasnosti špecifikovať všetky žalované nehnuteľnosti podľa aktuálneho stavu v katastri nehnuteľností. Žalobca preto v záujme snahy bližšie identifikovať predmetné nehnuteľnosti požiadal Správu katastra Galanta o vyhotovenie identifikácie parciel pôvodne vedených v pozemkovoknižnej vložke č. 617, 618, 752, 849, 871, 910 v katastrálnom území nehnuteľností vedených v pozemkovoknižnej vložke č. 2, 46, 79, 828, 1081, 1686, 2883 v katastrálnom území. Na základe písomného vyjadrenia podaného im Správou katastra Galanta, na príslušnej identifikácii parciel sa stále pracuje, avšak z dôvodu rozsiahlosti a obtiažnosti prác, identifikácia parciel k predmetným nehnuteľnostiam trvá a doposiaľ vyhotovená nebola. Zároveň súdu ozrejmil komplikácie na príslušných správach katastra, a to dlhodobá absencia vyhotovovateľa na správe katastra, vedenie dvojitého vlastníctva na tú istú parcelu na správe katastra, nezrovnalosti vo výmere E parcely s C parcelou, nezrovnalosti medzi právnym a skutkovým stavom, potreba zmeny druhu pozemku, potreba obhliadky a nové určenie hraníc parciel podľa skutkového užívania. Tiež uviedol, že ak by súd neakceptoval objektívne dôvody, pre ktoré nie je možné v súčasnosti spresniť žalobný návrh v zmysle výzvy súdu a ak podanie žalobcu by odmietol, žalobcovi hrozí zánik práva podľa § 5 ods. 3 zákona č. 161/2005 Z.z., a

tým možnosti chrániť si svoje práva súdnou cestou. Súčasne žiadal súd o predĺženie sudcovskej lehoty o 180 dní alebo prerušenie súdneho konania do dňa overenia geometrických plánov príslušnou správou katastra.

6. Podaním doručeným súdu dňa 29. 11. 2007 zoberal žalobca žalobu čiastočne späť a súčasne spresnil žalobný petit. Uviedol, že na podklade vyhotovenej identifikácie parciel žalobca porovnal pozemkovoknižný stav nehnuteľností s aktuálnym stavom v katastri nehnuteľností, na základe ktorého žalobca spresnil žalobný návrh v časti žalovaných nehnuteľností tak, že od žalovaného 1/ žiadal vydať nehnuteľnosti (so špecifikáciou tam uvedenou) v katastrálnom území ..... parcelné č. ....

..... spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha a od žalovaného 4/ žiadal vydať nehnuteľnosti v katastrálnom území ..... parcelné č. .... spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha. Vo vzťahu k ostatným žalovaným nehnuteľnostiam zoberal žalobca svoju žalobu voči žalovaným v 1. a 4. rade sčasti späť. Uviedol, že na podklade vyhotovenej identifikácie parciel žalobca porovnal aktuálny stav nehnuteľností a z tohto dôvodu žalobca zistil, že žalovaný v 2. a 3. rade nemajú právny vzťah k žalovaným nehnuteľnostiam a zoberal svoj žalobný návrh zo dňa 25.04.2007 voči žalovaným v 2. a 3. rade v celom rozsahu späť. Tiež uviedol, že žalobca si je vedomý potreby vyhotoviť geometrické plány za účelom spresnenia žalobného návrhu v časti výmery žalovaných nehnuteľností a z tohto dôvodu sa už obrátil na autorizovaného geodeta Ing. Petra Pisaroviča. Geometrické plány k žalovaným nehnuteľnostiam však doposiaľ neboli vyhotovené a následne overené príslušnou správou katastra a z tohto dôvodu dnes nie je možné spresniť žalobný návrh a určiť presnú výmeru žalovaných parciel. Súčasne žiadal súd o predĺženie sudcovskej lehoty o 180 dní alebo prerušenie súdneho konania do dňa overenia geometrických plánov príslušnou správou katastra.

7. V podaní doručenom súdu dňa 14. 12. 2007 žalovaný 1/ opätovne namietal, že žalobca si reštitučný nárok uplatnil 3 dni pred uplynutím 12 mesačnej prekluzívnej lehoty bez akýchkoľvek dokladov preukazujúcich jeho oprávnenosť, čo svedčí o jeho nečinnosti od účinnosti zákona. Trval na tom, že nebol určený predmet plnenia a preukázaný reštitučný titul v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote a uviedol, že žalobca sa účelovo odvoláva na neformálnosť písomnej výzvy, a teda nesúhlasil s prerušením konania.

8. Podaním doručeným súdu dňa 8. 1. 2008 žalobca opätovne zoberal žalobu čiastočne späť a spresnil žalobný petit a od žalovaného 1/ žiadal vydať nehnuteľnosti v katastrálnom území ..... parcelné č. ....

..... spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha. Súčasne uviedol,

9. Uznesením č. k. 6C/252/2007 - 93 zo dňa 22. 1. 2008 súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, pričom uviedol že dôvod, pre ktorý žalobca navrhuje konanie prerušiť nie je dôvodom, aby tak súd mohol urobiť v zmysle ustanovenia § 109 ods. 1 a 2 O.s.p.. Na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu tunajšieho súdu č.k. 6 C/252/2007 - 93 zo dňa 22. 1. 2008 o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu 1. stupňa potvrdil uznesením č.k. 9Co/58/2008-129 zo dňa 10.06.2008.

[illegible]

11. Uznesením č.k. 6 C/252/2007 - 139 zo dňa 3. 9. 2008 súd vyzval žalobcu, aby v

lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia doplnil, resp. opravil svoje podanie doručené tunajšiemu súdu dňa 25. 4. 2007 pod následkom odmietnutia podania tak, aby doplnil, resp. opravil petit návrhu, aby bol jasný zrozumiteľný a nevykonateľný s tým, že je potrebné špecifikovať výmeru jednotlivých pozemkov vedených príslušnou správou katastra v katastri nehnuteľností v registri C, ktorých vydania sa žalobca domáha a priložiť listy vlastníctva, ak boli vydané.

12. Podaním doručeným súdu dňa 7. 10. 2008 žalobca opätovne čiastočne zobral žalobu späť a spresnil žalobný návrh. Uviedol, že dňa 1. októbra obdržal geometrické plány č. 35/2008, 37/2008, 38/2008, 39/2008, 40/2008 vyhotovené autorizovaným geodetom a kartografom Ing. Pisarovičom, k žalovaným nehnuteľnostiam pôvodne vedeným v pozemkovoknižnej vložke č. 618, 617, 910, 2883, 752 v katastrálnom území ktoré sú vedené v katastri nehnuteľností v registri C bez evidencie na liste vlastníctva. Vo vzťahu k ostatným žalovaným nehnuteľnostiam zobral žalobca svoju žalobu voči žalovanému v časti späť. Žalobca súčasne doplnil žalobný návrh o rozhodujúce skutočnosti, ktoré by súdu ozrejmili správnosť uplatneného reštitučného nároku. Žalobca dňa 25. 4. 2006 písomne vyzval žalovaného na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, pričom v reštitučnej výzve žalobca označil reštitučný zákon, na základe ktorého si žalobca uplatňuje svoj reštitučný nárok, označil žalovaného ako povinnú osobu mysle § 4 ods. 1 reštitučného zákona, preukázal, že žalobca je oprávnenou osobou v zmysle § 2 ods. 2 reštitučného zákona, preukázal, že sa domáha vydania nehnuteľností pôvodne vedených v pozemkovoknižných vložkách č. 618, 617, 910, 2883, 752 a taktiež určil dôvod, na základe ktorého prešli žalované nehnuteľnosti do vlastníctva štátu odkazom na § 3 reštitučného zákona. V tomto zmysle by neobstálo tvrdenie, že reštitučný nárok žalobcu zanikol preto, lebo žalobca k výzve nepriložil dotknuté pozemkovoknižné vložky, v dôsledku čoho žalovaný nemohol právny nárok žalobcu posúdiť. Pozemkovoknižná vložka je verejná listina, pričom výpis z pozemkovoknižnej vložky vyhotoví príslušná správa katastra za poplatok každému, kto o takýto výpis požiada. Z výzvy, ale jednoznačne vyplýva, že žalobca si uplatnil svoj reštitučný nárok u povinnej osoby riadne (písomnou výzvou) a včas (v zákonom ustanovenej lehote do 30. apríla 2006). Náležitosti výzvy na vydanie nehnuteľných vecí vymedzuje zákon č. 161/2005 Z.z. len po formálnej stránke, nie po stránke obsahovej. Poukázal na to, že požiadavka písomnej výzvy podľa § 5 ods. 1 reštitučného zákona je len podmienkou vzniku nároku na vydanie vecí, ktorou sa tento nárok zakladá, no neurčuje obsah práva, resp. právneho nároku na vydanie nehnuteľných vecí. Na základe tejto právnej úpravy, podľa názoru žalobcu, bolo povinnosťou len osvedčiť oprávnenosť svojho nároku, tak keď by žalovaný nebol s obsahom výzvy a príloh uzrozmienený, mal žalobcu vyzvať na doplnenie dokladov, ako je to bežné pri reštitúciách fyzických osôb pred pozemkovými úradmi alebo pri uplatnených nárokoch voči žalovanému. Uvedené doklady nedoručoval žalovanému, nakoľko tento tieto dokumenty nepožadoval a v tom čase uzatváral v obdobných veciach so žalobcom dohody o vydaní vecí. Žalobca k tomuto priložil dohody o vydaní nehnuteľností v katastrálnom území Tvrdošovce, Jur nad Hronom, Hontianska Vrbica, Sebechleby, Veľký Cetín a Obid. Z týchto dôvodov uzavrel, že žalovaný uznal formálnu aj materiálnu správnosť uplatneného reštitučného nároku. Ďalej uviedol, že reštitučný zákon č. 161/2005 Z.z. nadväzuje na zákon č. 503/2003

Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom, ktorý priznáva reštitučné nároky fyzickým osobám a z tohto dôvodu majú oba spomenuté zákony porovnateľnú právnu úpravu s účelom umožniť nápravu krívd spôsobených na majetku oprávnených osôb v predchádzajúcom režime, vykonaných v rozpore so zásadami v demokratickej spoločnosti. Poukázal na to, že v samotnej dôvodovej správe k reštitučnému zákonu č. 161/2005 Z.z. sa uvádza, že účelom zákona je poskytnúť rovnakú ochranu vlastníctva fyzickým osobám a vlastníctva cirkvám a náboženským spoločnostiam. Ak by sa reštitučný zákon vykladal v neprospech oprávnených osôb a reštitučné výzvy cirkví, resp. náboženských spoločností by sa posudzovali podľa prísnejších kritérií, došlo by k porušeniu ústavného princípu rovnosti účastníkov konania. Na podporu svojich argumentov citoval z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cz 21/1992 zo dňa 29. 1. 1992. Mal za to, že žalovaného riadne vyzval na všetky nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania a splnil všetky náležitosti zákona č. 161/2005 Z.z. na uplatnenie reštitučného nároku. Z ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. je zrejmé, že len nezaslaním písomnej výzvy by došlo k preklúzii práva. Zákon jasne stanovuje, že oprávnená osoba si má uplatniť u povinnej osoby právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam a v žiadnom prípade nestanovuje, že nepreukázaním práva v tejto lehote právo zaniká. Vo vzťahu k pasívnej legitimácii žalovaného, t. j., že žalovaný je povinnou osobou v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z., uviedol, že žalované parcely zapísané na pozemkovoknižných vložkách č. 618, 617, 910, 2883, 752 vo vlastníctve štátu spravuje žalovaný. V zmysle uvedeného má žalobca za to, že pasívna legitimácia žalovaného je riadne preukázaná. Rímskokatolícka cirkev bola pôvodným výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v pozemkovoknižnej vložke č. 2883, 752 v katastrálnom území Horné Saliby. V pozemkovoknižnej vložke č. 752, 2883 nie je vyznačený prechod vlastníckeho práva na štát, preto tieto nehnuteľnosti prešli na štát v zmysle § 3 ods. 1 písm. h) zákona č. 161/2005 Z.z., avšak žalovaný je povinnou osobou. Uvedenú skutočnosť preukazuje zmluvami o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom, kde časť nehnuteľností nachádzajúcich sa pôvodne v pozemkovoknižnej vložke č. 752, 617, 618, boli prevedené zo strany žalovaného ako správcu uvedených nehnuteľností vo vlastníctve štátu na fyzické osoby napriek tomu, že v príslušných pozemkovoknižných vložkách nie je žiaden záznam o prevode vlastníckeho práva na štát. Rímskokatolícka cirkev bola pôvodným výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v PKV č. 618, 617, 910, 2883, 752, 871 v katastrálnom území . Na základe Výmeru ONV v Galante zo dňa 19. 5. 1950 č. 611-18/5-1950 a Výmeru Krajského národného výboru v Bratislave č. 306 - škol./1960 zo dňa 20. 2. 1960 boli nehnuteľnosti zapísané v pozemkovoknižnej vložke č. 618, 617, 910 zapísané do vlastníctva Československého štátu. Žalované nehnuteľnosti tak prešli do vlastníctva štátu z dôvodu uvedeného v § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 161/2005 Z.z.. Na základe geometrických plánov žalobca spresnil žalobný návrh zo dňa 25. 4. 2007 a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného vydať žalobcovi nehnuteľnosti a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam (s presnou špecifikáciou tam uvedenou) v katastrálnom území . parcely parcela č. , parcela č. , parcela č. , parcela č. , ktoré parcely boli vytvorené na základe geometrických plánov č. 38/2008, 39/2008, 40/2008, spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha. Zároveň žalobca predložil geometrické plány č. 35/2008, 37/2008, 38/2008, 39/2008, 40/2008. Žalobca predložil tiež súdu dohody o vydaní

nehnuteľnej veci uzatvorené v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z. s oprávnenou osobou Rímskokatolícka cirkev farnosť Obid zo dňa 12. 9. 2007 a oprávnenou osobou Rímskokatolícka cirkev, Bratislavsko-trnavská arcidiecéza z dní 11. 8. 2006 a zo dňa 1. 6. 2006

13. Uznesením č. k. 6C/252/2007 - 217 zo dňa 16. 10. 2008 súd vyzval žalobcu pod následkom odmietnutia podania, aby svoje podanie doručené súdu dňa 7. 10. 2008 opravil, resp. doplnil tak, že opraví petit návrhu (výrok rozhodnutia), aby bol jasný, zrozumiteľný a vykonateľný, teda opravil čísla geometrických plánov a dátumy ich vyhotovenia tak, aby bolo z petitu jasné, na základe akých geometrických plánov boli vytvorené parcely (uvedené v petite): parcela č. , parcela č. , parcela č. , parcela č. , parcela č. ,
nakol'ko uvedené parcely nefigurovali v doloženom geometrickom pláne č. 39/2008 vyhotovenom dňa 15. 7. 2008.

14. Podaním doručeným súdu dňa 5. 11. 2008 žalobca opravil chyby v písaní spresneného žalobného návrhu zo dňa 6. 10. 2008 v súlade s uznesením súdu č.k. 6C/252/2007 - 217 zo dňa 16. 10. 2008.

15. Žalovaný vo svojom vyjadrení k spresneniu žaloby, doručenom súdu dňa 30. 12. 2008, zotrval na svojich písomných vyjadreniach zo dňa 22. 6. 2007, 6. 12. 2007, 1. 4. 2008 s tým, že zdôraznil zánik práva - reštitučného nároku na navrátenie vlastníctva predmetných nehnuteľností, nakoľko neboli splnené podmienky ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z., a to z dôvodu neurčenia nehnuteľností, ktoré majú byť predmetom vydania, ako aj nepreukázania existencie reštitučného titulu žalobcom v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote. Žalobca definitívne určil predmet plnenia až na základe geometrických plánov overených správou katastra dňa 25. 7. 2008, 5. 8. 2008, 15. 8. 2008 a 30. 9. 2008 a svojimi podaniami zo dňa 7. 10. 2008 a 4. 11. 2008. Z uvedeného vyplýva, že nehnuteľnosti, ktoré mal uviesť vo svojej výzve na ich vydanie do 30. 4. 2006, dokázal špecifikovať až 4. 11. 2008, t. j. 2 a pol roka po uplynutí prekluzívnej lehoty. Ďalej uviedol, že podmienka preukázania reštitučného titulu v zákonom stanovenej lehote nebola doteraz zakotvená v žiadnom reštitučnom zákone a mohla byť preukázaná dodatočne, jedinou podmienkou bolo včasné uplatnenie práva, čo, ale v prípade postupu podľa zákona č. 161/2005 Z.z. nie je pre zachovanie nároku postačujúce a nepreukázanie reštitučného titulu v tej istej lehote, t. j. do 30. 4. 2006 je takisto spojené so zánikom práva. Žalobca konkrétny dôvod prechodu do vlastníctva štátu neuviedol dokonca ani v žalobe, nakoľko v nej uvádza, že ide o jeden z dôvodov podľa § 3 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z., a bez jeho konkrétneho určenia. Listiny preukazujúce prechod nehnuteľností do vlastníctva štátu žalobca doplnil až ku svojmu podaniu zo dňa 6. 10. 2008. Z týchto dôvodov žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

16. Uznesením č. k. 6 C/252/2007 - 231 zo dňa 19. 1. 2009 súd žalovaným v 2., 3. a 4. rade náhradu trov konania nepriznal. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.03.2009 okrem rozhodnutia o nepriznaní náhrady trov konania žalovanému 2/, ktorý proti predmetnému uzneseniu podal odvolanie. Na základe odvolania žalovaného 2/ voči uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 6 C/252/2007 - 231 zo dňa 19. 1. 2009 ohľadom nepriznania náhrady trov konania žalovanému 2/, Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 23Co/127/2009 - 297 zo dňa 13. 10. 2009 uznesenie prvoinštančného súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania žalovaného 2/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. Uznesením č. k. 6 C/252/2007 - 332 zo dňa 13. 1. 2010 tunajší súd zaviazal žalobcu nahradiť na účet právneho zástupcu žalovaného 2/ trovy konania vo výške eura v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Na základe odvolania žalobcu proti predmetnému uzneseniu, odvolací súd uznesením č. k. 24Co/131/2010 - 385 zo dňa 28. 9. 2010 napadnuté uznesenie súdu 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

18. Dňa 18. 2. 2009 doručil žalobca tunajšiemu súdu čiastočné späťvzatie žaloby a spresnenie žalobného návrhu zo dňa 17. 2. 2009. Späťvzatie časti žalobného návrhu odôvodnil tým, že žaloba bola dôvodne podaná žalobcom ako oprávnenou osobou v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z. proti žalovanému ako povinnej osobe zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z., pričom žalobca si uplatnil právo na vrátenie nehnuteľnosti z dôvodu podľa § 3 ods. 1 písm. h) zákona č. 161/2005 Z.z.. V takomto prípade je možné uplatniť si svoje právo aj v správnom konaní v zmysle § 34 a nasl. zákona č. 162/1995 Z.z., v ktorom bol žalobca úspešný a na základe ktorého v priebehu súdneho konania došlo k zápisu vlastníckeho práva žalobcu k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania do katastra nehnuteľností záznamom. Nakoľko predmetné nehnuteľnosti, vydania ktorých sa žalobca domáha, a ktoré boli v čase podania žaloby spravované žalovaným ako povinnou osobou, sa stali v priebehu súdneho konania vlastníctvom žalobcu, došlo na strane žalobcu k zániku práva splynutím práv a povinností založených zákonom č. 161/2005 Z.z. a z uvedeného dôvodu nie je naďalej účelné pokračovať v tomto súdnom konaní proti žalovanému. Na základe uvedeného zoberal žalobca svoj návrh v časti žalovaných nehnuteľností, a to parcela č. , orná pôda o výmere n2 vedená v katastrálnom území ako parcela registra C na liste vlastníctva č. a parcela č. , orná pôda o výmere m2 vedená v katastrálnom území parcela registra C na liste vlastníctva č. , späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť. V súvislosti s čiastočným späťvzatím žaloby žalobca opätovne spresnil aj žalobný petít.

19. Podaním doručeným súdu dňa 24. 2. 2009 žalobca opravil chyby v písaní spresneného žalobného návrhu zo dňa 17. 2. 2009.

20. Dňa 2. 3. 2009 žalobca doručil súdu podanie označené ako doplnenie dôkazov, kde k aktívnej vecnej legitimácii žalobcu poukázal na zápisy v pozemkovoknižných vložkách č. 617, 618, 910 v katastrálnom území a uviedol, že žalobca bol pôvodným výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v pozemkovoknižných vložkách č. 617, 618, 910 v katastrálnom území Na základe výmeru ONV v Galante zo dňa 26. 5. 1950 č. 611 - 18/5 - 1950 boli nehnuteľnosti zapísané v pozemkovoknižných vložkách č. 617, 618 a 910 zapísané do vlastníctva štátu; podľa zápisu B 4 na PKV č. 617, katastrálne územie bolo dňa 26. 5. 1950 poznamenané vykonanie výkupu podľa § 10 ods. 2 zákona č. 46/48 Zb.. Podľa zápisu B 3 na PKV č. 618, katastrálne územie bolo dňa 26. 5. 1950 poznamenané vykonanie výkupu podľa § 10 ods. 2 zákona č. 46/48 Zb.. Podľa zápisu B 2 na PKV č. 910, katastrálne územie bolo dňa 26. 5. 1950 poznamenané vykonanie výkupu podľa § 10 ods. 2 zákona č. 46/48 Zb.. Žalované nehnuteľnosti tak prešli do vlastníctva štátu z dôvodu uvedeného v § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 161/2005 Z.z.. Z vyššie uvedených výmerov ONV v Galante vyplýva, že aj štát považoval tieto majetky vždy za majetky žalobcu, a to aj počas totalitného obdobia, nakoľko predmetný výmer sa doručoval žalobcovi ako vlastníkovi predmetných nehnuteľností. Poukázal tiež na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 100/1999 zo dňa 24. 11. 1999 a sp. zn. 3 Cdo 119/2002 zo dňa 28. 2. 2003. Zdôraznil, že § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z. požaduje, aby cirkev, ktorá predmetné nehnuteľnosti vlastnila v čase odňatia, aj v súčasnosti pôsobila na území Slovenskej republiky a bola tu riadne registrovaná. Predmetné nehnuteľnosti boli v čase odňatia vo vlastníctve útvaru Rímskokatolíckej cirkvi, ktorá je v súčasnosti registrovanou cirkvou so sídlom na území Slovenskej republiky. Cieľom tohto ustanovenia je zabrániť tomu, aby sa nehnuteľnosti vydali cirkvám a náboženským spoločnostiam, ktoré v Slovenskej republike síce v minulosti pôsobili a vlastnili nehnuteľný majetok, ale v súčasnosti na jej území nie sú registrované a ani nemajú svoje sídlo. Na základe uvedenej skutočnosti považoval žalobca podmienky § 2 zákona č. 161/2005 Z.z. za splnené, a preto námietka preukazovania právneho nástupníctva žalobcu v tomto konaní nie je odôvodnená, nakoľko v konaní je riadne preukázané, že predmetný majetok bol majetkom Rímskokatolíckej cirkvi. Žalobca je útvaram Rímskokatolíckej cirkvi s právnou subjektivitou, ktorý je registrovaný na Ministerstve kultúry SR. Z uvedeného vyplýva, že žalobca je oprávnenou osobou v zmysle vyššie citovaného reštitučného zákona. Čo sa týka vedenia pôvodných právnych subjektov v pozemkovej knihe bez označenia príslušnej farnosti poukázal na to, že v tom čase na Slovensku platilo obyčajové právo a neexistoval právny predpis, ktorý by určoval, akým spôsobom sa má viesť evidencia jednotlivých cirkevných právnických osôb. Z toho dôvodu je možné nájsť pozemkovej knihe rôzne označenia toho istého cirkevného právneho subjektu. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že nebolo sporné, že predmetný majetok patrí Rímskokatolíckej cirkvi, a preto dochádzalo k vzájomným rokovaniam medzi štátmi a Svätou stolicou pri riešení otázky nakladania s cirkevnými majetkami a nie medzi jednotlivými diecézami a štátom. Farnosti spadajúce pod Rímskokatolícku cirkev v Slovenskej republike v minulosti vlastnili a vlastnia hnutel'ný aj nehnuteľný majetok, pričom v minulosti vystupovali pod rôznymi označeniami a názvami, tak ako sú uvedené v pozemkovoknižných vložkách. To znamená, že sa jedná o totožný právny subjekt, ktorý minulosti vystupoval pod iným

označením. K aktívnej vecnej legitimácii poukázal tiež na zákonný článok XLIII. z roku 1894 o slobodnom vyznaní náboženstva: „Náboženská spoločnosť vzniknutá po schválení organizačného štatútu ako zákonom uznaná verejná náboženská korporácia, stojaca pod ochranou a vrchným dozorom štátu, môže podľa svojho cirkevného autonómneho práva vo svojich náboženských a cirkevných záležitostiach samostatne konať a zvlášť sama spravovať svoje fundácie slúžiace cirkevným, vyučovacím, vychovávacím a dobročinným účelom, zhromažďovať k úhrade svojich náboženských potrieb imanie, a k tomuže cieľu od svojich veriacich požadovať hmotné príspevky.“ Náboženská obec bola teda určitou jednotkou náboženskej spoločnosti s vlastnou právnou subjektivitou. Rímskokatolícka cirkev ako štátom uznaná cirkev zriaďovala na území Slovenskej republiky rímskokatolícke cirkevné obce, ktorých obvod spravidla kopíroval územné členenie krajiny. Náboženské obce okrem iného boli oprávnené zriaďovať vlastné fundácie (základiny, fondy), ktoré slúžili konkrétnemu účelu a pre tento účel boli spôsobilé nadobúdať do vlastníctva nehnuteľnosti. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že je vo veci aktívne vecne legitimovaný a žiadal, aby súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel. Zároveň žalobca k svojmu podaniu priložil preklady PKV č. 617,618,910.

21. Uznesením č. k. 6C/252/2007 - 411 zo dňa 10. 1. 2012 tunajší súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností a za znalca ustanovil Ing. Františka Hontváriho s tým, že jeho úlohou bolo oceniť nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu. Na základe odvolania žalobcu proti predmetnému uzneseniu Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 10 Co/38/2013 - 424 zo dňa 28. 2. 2013 odvolanie v časti určenia úloh znalcovi odmietol, uznesenie súdu 1. stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa preddavkovej povinnosti žalobcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a súčasne nariadil súdu 1. stupňa vykonať opravu úvodnej časti jeho uznesenia doplnením tam právnej formy žalovaného 2/. Uznesením č. k. 6 C/252/2007 - 440 zo dňa 19. 8. 2013 súd zrušil uznesenie tunajšieho súdu č. k. 6 C 252/2007 - 411 zo dňa 10. 1. 2012 o nariadení znaleckého dokazovania (výrok I.) a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému 2/ k rukám jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške _____ eura (výrok II.). Predmetné uznesenie napadol odvolaním žalobca, ako aj žalovaný 2/.

22. Dňa 16. 9. 2014 doručil žalobca súdu súhrnné vyjadrenie súdnemu konaniu a návrh na zmenu petitu žaloby (zo dňa 12.09.2014). Uviedol, že reštitučný zákon vyžaduje splnenie viacerých podmienok pre úspešnosť v konaní a to a) uplatnenie nároku riadne a včas reštitučnou výzvou a žalobou na súde; b) aktívnu legitimáciu žalobcu; c) pasívnu legitimáciu žalovaného; d) reštitučný dôvod a e) spôsobilosť predmetu vydania. Bol toho názoru, že žalobca preukázal splnenie všetkých uvedených podmienok v konaní. Žalobca si uplatnil svoj nárok riadne a včas reštitučnou výzvou doručenou žalovanému dňa 27. 4. 2006, v reštitučnej výzve identifikoval nehnuteľnosti označením pozemkovoknižných vložiek a katastrálneho územia. Rovnako žalobca vo výzve označuje reštitučný dôvod, a to odkazom na zápis v pozemkovoknižných vložkách. V zmysle ostatnej zmeny petitu sú v súčasnosti predmetom

konania nehnuteľnosti pôvodne vedené v pozemkovoknižných vložkách č. 617, 618 910 v katastrálnom území a zo zápisov v týchto pozemkovoknižných vložkách vyplýva reštitučný dôvod podľa § 3 ods. 1 písm. c) reštitučného zákona (odňatie bez náhrady podľa zákona č. 46/1948 soba.) - zápis v časti B poradové č. 2 z PKV č. 910, zápis v časti B poradové č. 3 v PKV č. 618 a zápis v časti B poradové č. 4 v PKV č. 617. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 9. 2010 sp. zn. 4 Cdo 247/2009, že „Za účelom efektivity ďalšieho konania a naplnenia jeho účelu, ktorým je spravodlivá ochrana práv účastníkov, dovolací súd považuje za potrebné zaujať stanovisko správnej interpretácii ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z.“. K tejto problematike Najvyšší súd uviedol, že „z hľadiska interpretácie § 5 ods. 1 uvedeného zákona to potom znamená, že pre riadne uplatnenie práva na navrátenie vlastníctva bolo postačujúce, ak v písomnej výzve doručenej povinnej osobe do 30. apríla 2006, boli nehnuteľnosti, ku ktorým sa uplatnilo právo na navrátenie vlastníctva, označené hoci aj len odkazom na konkrétne pozemkovoknižné vložky v konkrétnom katastrálnom území, a rovnako bolo postačujúce, ak reštitučný dôvod v zmysle § 3 zákona bol preukázaný, hoci aj len odkazom na dokument zapísaný v pozemkovoknižných vložkách, z ktorého bol tento dôvod zistiteľný.“ K podobným záverom dospel aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze I. ÚS 12/2010 - 47 a nález I. ÚS 206/2010 - 42. Vo vzťahu k určitosť reštitučnej výzvy žalobca tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo/48/2009 z 28. 10. 2010, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol: „dovolací súd považuje v danom kontexte za potrebné pripomenúť judikatúrou opakovane zdôrazňovaný názor, že právne úkony reštituentov treba posudzovať s vyššou mierou tolerancie než je v občianskoprávných vzťahoch obvyklé. V súlade so zámerom reštitučných zákonov, dosiahnuť nápravu aspoň niektorých krívd z predošlého totalitného režimu, treba na výzvu oprávnenej osoby nazerať ako na neformálny úkon písomnej povahy, z ktorého má byť zrejmé, kto ho robí, komu je adresovaný a čo sa týka. Postupovať pri aplikácii reštitučných zákonov príliš formalisticky by v niektorých prípadoch mohlo znamenať dokonca zmarenie účelu, pre ktorý tieto zákony boli prijaté; nemožno strácať zo zreteľa okolnosti konkrétneho prípadu a najmä zmysel zákona.“ Taktiež poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 27/2012 z 19. 1. 2012 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 42/2002 z 20. 9. 2012. Z týchto rozhodnutí vyplýva, že pre riadne uplatnenie nároku postačovalo, ak oprávnená osoba označila nehnuteľnosti, hoci aj odkazom na PKV a katastrálne územie a rovnako bolo postačujúce, ak reštitučný dôvod bol označený odkazom na zápis v PKV, z ktorého je zistiteľný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že reštitučná výzva žalobcu podľa konštantnej judikatúry jednoznačne spĺňa podmienky reštitučného zákona. Nakoľko žalovaný na základe reštitučnej výzvy nevydal dobrovoľne predmetné nehnuteľnosti uplatnil si žalobca svoj nárok žalobou na súde doručenu súdu dňa 25. 4. 2007, teda pred uplynutím prekluzívnej lehoty podľa § 5 reštitučného zákona. Vo vzťahu k aktívnej legitimácii žalobcu žalobca uviedol, že predmetom konania v zmysle ostatnej zmeny petitu sú nehnuteľnosti pôvodne vedené v pozemkovoknižných vložkách č. 617 v katastrálnom území v prospech Rímskokatolíckej cirkvi v Horných Salibách, pozemkovoknižnej vložke č. 618 v katastrálnom území v prospech Rímskokatolíckej cirkevnej obce v Horných Salibách a v pozemkovoknižnej vložke č. 910 v katastrálnom území v prospech Rímskokatolíckej cirkevnej obce v Horných Salibách. Pôvodným vlastníkom predmetných nehnuteľností teda bol cirkevný subjekt a jeho právnym nástupcom je žalobca, čo vyplýva aj z

potvrdenia Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavskej arcidiecézy zo dňa 4. 3. 2009 č. 450/09. Dal do pozornosti v tejto súvislosti prípis Konferencie biskupov Slovenska z 12. marca 2002, v zmysle ktorého: „farnosti sú právnymi nástupcami rímskokatolíckych fondov, školských fondov, fár, kostolov, oltárnictiev, obročí a iných rímskokatolíckej cirkvi patriacich fundácii a základín majúcich podstatu rímskokatolíckej cirkvi vlastnú. Prechádza na ne všetok hnuteľný, ako aj nehnuteľný majetok zapísaný v pozemkovej knihe alebo v katastri nehnuteľností.“ Vo vzťahu k pasívnej legitimácii žalovaného a spôsobilosti predmetu vydania žalobca uviedol, že nehnuteľnosti, ktorých vydania sa žalobca domáha, sú poľnohospodárskou pôdou, boli v rozhodnom období štátom odňaté, ich správu zo zákona vykonáva žalovaný (§ 34 ods. 3 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v spojení s § 17 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov pôde a inému poľnohospodárskeho majetku). Na podporu svojich tvrdení predložil súdu identifikácie parciel a výpis z listu vlastníctva č. _____ pre katastrálne územie _____, v ktorom sú vedené parcely E KN, ktoré sú totožné so žalovanými parcelami a sú zapísané v prospech vlastníctva Slovenskej republiky v správe žalovaného. Povinnú osobu definuje ustanovenie § 4 ods. 1 reštitučného zákona ako právnickú osobu, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží. V zmysle gramatického výkladu citovaného ustanovenia je nepochybné, že povinnou osobou je právnická osoba, ktorá spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky. Mal za to, že pasívna legitimácia žalovaného v tomto spore je založená samotným reštitučným zákonom ako lex specialis, ktorý obsahuje zákonné zmocnenie udelené správcovi nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu konať v mene štátu vo veci navrátenia nehnuteľnosti v zmysle reštitučného zákona. S uvedeným názorom sa stotožnil aj Najvyšší súd v uznesení zo dňa 28. 10. 2010 sp. zn. 1 Cdo 48/2009 a následne Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 19. 1. 2002 sp. zn. IV. ÚS 27/2002 - 19. Najvyšší súd Slovenskej republiky v otázke pasívnej legitimácie zaujal nasledovné stanovisko: „neobstojí ani ďalšia námietka žalovaného o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitimácie v spore a o tom, že môže konať za vlastníka iba formou uzavretia dohody o vydaní nehnuteľných vecí a iba v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy. Žalovaný má postavenie povinnej osoby v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. („povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží“) a žalobca ako oprávnená osoba správne proti žalovanému (povinnej osobe, ktorá jeho výzve na vydanie nehnuteľností uzavretím dohody o vydaní nehnuteľných vecí nevyhovela) uplatnil na súde právo na vrátenie vlastníctva. Z tohto ustanovenia vyplýva, že povinnou osobou nie je Slovenská republika, ale právnická osoba, ktorá vec vo vlastníctve Slovenskej republiky spravuje alebo drží; pri existencii takejto osoby z uvedeného reštitučného zákona nemožno vyvodiť iný záver než ten, že uvedená právnická osoba je pasívne vecne legitimovaná v spore o nárokoch oprávnenej osoby na súde. Márnym uplynutím lehoty 60 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy (§ 5 ods. 2 zákona) sa na postavení povinnej osoby nič nezmenilo. Odvolací súd preto nepochybil, keď žalovaného, spravujúceho nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto reštitučného konania, považoval za pasívne vecne legitimovaného v danom spore.“ V predmetnom podaní žalobca opätovne navrhol zmenu petitu žaloby s odôvodnením, že žalobca v rámci preverovania stavu žalovaných nehnuteľností zistil, že v dôsledku zápisu rozhodnutia o obnove evidencie

pozemkov (ROEP) nie je geometrický plán č. 40/2008 vykonateľný, nakoľko došlo k zmene vo výmere niektorých parciel. Z uvedeného dôvodu žalobca preto požiadal geodeta Mgr. Richarda Zimana, aby prepracoval predmetný geometrický plán. V tejto súvislosti predložil súdu geometrický plán č. pre katastrálne územie Vzhľadom k tomu, že Okresný úrad Galanta, katastrálny odbor ešte neoveril predmetný geometrický plán, predložil súdu geometrický plán bez overenia. S poukazom na tieto skutočnosti žiadal, aby súd pripustil zmenu petitu nasledovne: Žalovaný je povinný vydať a navrátiť žalobcovi vlastnícke právo k nehnuteľnostiam: parcela č. orná pôda o výmere m2, parcela vytvorená na základe geometrického plánu č. vyhotoveného dňa 10. 7. 2008 Ing. Petrom Pisarovičom, autorizovaného Ing. Petrom Pisarovičom, autorizovaným geodetom a kartografom dňa 10. 7. 2008 a úradne overeného správou katastra Galanta pod č. 861/2008 pre katastrálne územie parcela registra C č. lruh pozemku trvalý trávnatý porast o výmere parcela registra C č. druh pozemku orná pôda o výmere m2, parcela registra C č. druh pozemku ostatná plocha o výmere m2, parcela registra C č. lruh pozemku orná pôda o výmere , parcela registra C č. ruh pozemku orná pôda o výmere i2, parcela registra C č. druh pozemku orná pôda o výmere m2, parcela registra C č. ruh pozemku orná pôda o výmere n2, parcela registra C č. druh pozemku orná pôda o výmere n2, parcela registra C č. lruh pozemku orná pôda o výmere , parcela registra C č. druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere m2, parcely vytvorené geometrickým plánom č. pre katastrálne územie vyhotoveným dňa 1. 8. 2014 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. K svojmu podaniu zároveň žalobca priložil identifikáciu parciel v katastrálnom území pôvodne vedených v PK V č. 617, 618, 910 a geometrický plán č. 2406/14 vyhotovený dňa 01.08.2014 Mgr. Richardom Zimanom a autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim, neoverený Okresným úradom Galanta.

23. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 29.09.2014 trval na podanej žalobe v zmysle zmeny petitu zo dňa 12. 9. 2014.

24. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 29. septembra 2014 súd pripustil zmenu žaloby v zmysle podania žalobcu tak, že „Žalovaný je povinný vydať a navrátiť žalobcovi vlastnícke právo k nehnuteľnostiam: parcela č. orná pôda o výmere m2, parcela vytvorená na základe geometrického plánu č. vyhotoveného dňa 10. 7. 2008 Ing. Petrom Pisarovičom, autorizovaného Ing. Petrom Pisarovičom, autorizovaným geodetom a kartografom dňa 10. 7. 2008 a úradne overeného správou katastra Galanta pod č. 861/2008 pre katastrálne územie parcela registra C č. lruh pozemku trvalý trávnatý porast o výmere m2, parcela registra C č. lruh pozemku orná pôda o výmere i2, parcela registra C č. druh pozemku ostatná plocha o

výmere   parcela registra C č.   druh pozemku orná pôda o výmere
 m2, parcela registra C č.   druh pozemku orná pôda o výmere   n2, parcela
 registra C č.   druh pozemku orná pôda o výmere   m2, parcela registra C č.
                     druh pozemku orná pôda o výmere   m2, parcela registra C č.   druh
 pozemku orná pôda o výmere   n2, parcela registra C č.   druh pozemku orná pôda o
 výmere   parcela registra C č.   druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o
 výmere   m2, parcely vytvorené geometrickým plánom č.   pre katastrálne územie
                     vyhotoveným dňa 1. 8. 2014 Mgr. Richardom Zimanom, autorizácie overeným
 Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor,
 všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.“

25. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že zatiaľ má výhrady voči vydaniu parcely registra C č.   druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere   m2, a to z dôvodu, že takéto nehnuteľnosti nie je možné vydať v rámci reštitúcie. Pokiaľ ide o ostatné parcely, v prípade, ak sú splnené podmienky ako je výzvy, aktívna a pasívna legitimácia a ďalšie náležitosti v zmysle zákona, nemá problém s tým, aby súd žalobe vyhovel. Ďalej uviedol, že podľa geometrického plánu parcely č.   z jeho pohľadu bola vybudovaná alebo vyčlenená za účelom prístupovej komunikácie k parcelám, ktoré sú na ňom vytvorené kolmo. Mal zato, že keď katastrálny úrad definoval tento druh pozemku ako zastavaná plocha, je potom potrebný dotaz na obecný úrad pre ako je v územnom pláne zahrnutá táto parcela. Čo sa týka právneho posúdenia prípustnosti vydania požadovanej nehnuteľnosti druhu označeného ako zastavané plochy a nádvoria predložil rozsudok Krajského súdu Nitra č. k. 25Co/215/2012 - 906, ktorý v obdobnej veci presne špecifikoval a určil prípustnosť vydania, respektíve nevydania nehnuteľností druhov označených ako zastavané plochy. Uviedol, že v lehote jedného mesiaca súdu doloží podklady ohľadne parcely registra C č.   s tým, že súdu aj oznámi, či je možné danú vec ukončiť mimosúdne.

26. Podaním zo dňa 16. 1. 2015, doručeným súdu dňa 20. 1. 2015, žalovaný zaslal vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že pre posúdenie splnenia podmienky ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z., t. j., že vlastnícke právo sa vracia len k nehnuteľnostiam, ktoré tvoria poľnohospodársku pôvodu s odkazom na zákon č. 220/2004 Z.z., požiadal žalovaný obec Horné Saliby o informáciu, či novovytvorená KN C parcelné č.   ktorá je vedená podľa kódu využívania 22 ako pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba (cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník) je takto využívaná alebo je v teréne zoraná a využívaná na poľnohospodárske účely. Ďalej žiadal o územnoplánovaciu informáciu, akým spôsobom je plánované využitie predmetnej parcely v územnom pláne obce. Obec Horné Saliby na základe žiadosti žalovaného oznámila, že pozemok KN C parcela č.   v katastrálnom území   vytvorená   na základe geometrického plánu č.   z pôvodnej E KN parcely č.   je v teréne zoraná a využívaná na poľnohospodárske účely. Pozemok sa nachádza mimo zastavaného územia obce a v územnom pláne obce je plánované jej využitie na poľnohospodárske účely. Na základe

27. Uznesením č. k. 6C/252/2007 - 546 zo dňa 8. 2. 2016 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26C/79/2011 - 719 zo dňa 13. 2. 2013, ktoré je vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Na základe odvolania oboch strán proti predmetnému uzneseniu, Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 26Co/123/2016 - 612 zo dňa 18. 7. 2017 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil.

obci Horné Saliby, okrese Galanta, evidovaným v KN Okresného úradu Galanta,
katastrálny odbor ako: parcela registra C č. _____ druh pozemku orná pôda o výmere
m², parcela vytvorená na základe geometrického plánu č. _____, vyhotoveného dňa
10.07.2008 Ing. Petrom Pisarovičom, autorizovaného Ing. Petrom Pisarovičom,
autorizovaným geodetom a kartografom dňa 10.07.2008 a úradne overeného niekdajšou
Správou katastra Galanta dňa pod č. 861/2008, pre katastrálne územie _____, a ďalej
parcela registra C č. _____ druh pozemku trvalý trávnatý porast o výmere _____ m², parcela
registra C č. _____ druh pozemku orná pôda o výmere _____ m², parcela registra C č. _____
druh pozemku ostatné plochy o výmere _____ m², parcela registra C č. _____ druh
pozemku orná pôda o výmere _____ m², parcela registra C č. _____ druh pozemku orná
pôda o výmere _____ m², parcela registra C č. _____ druh pozemku orná pôda o výmere
_____ m², parcela registra C č. _____ druh pozemku orná pôda o výmere _____ m², parcela
registra C č. _____ druh pozemku orná pôda o výmere _____ m², parcela registra C č. _____
druh pozemku orná pôda o výmere _____ m², parcela registra C č. _____ druh

pozemku orná pôda o výmere m2, parcela registra C č. druh pozemku zastavané plochy a nádvorí o výmere n2, parcely vytvorené geometrickým plánom č. pre katastrálne územie vyhotoveným dňa 01.10.2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pod č. 1269/2015 (ďalej spoločne ako „Nehnuteľnosti“). Na podklade Dohody bol podaný návrh na vklad, o ktorom Okresný úrad Galanta, katastrálny odbor rozhodol tak, že návrh na vklad povolil dňa 19.12.2016 pod č. V - 5507/16. Ako dôkazy predložil kópiu Dohody, LV k.ú. a Geometrického plánu č.

Predmetom Dohody nebola parcela registra C parc. č. 1971/21, orná pôda o výmere 6771 m2 vytvorená geometrickým plánom č. 2111/15 pre katastrálne územie Horné Saliby, vyhotoveným dňa 01.10.2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pod č. 1269/2015, ktorá je predmetom žaloby. Žalobca týmto podaním zároveň zobral žalobu voči žalovanému späť v časti týkajúcej sa nehnuteľností, ktoré boli predmetom Dohody a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Vo vzťahu k parcele č. 1971/21 žalobca trval na podanej žalobe a žiadal, aby súd vydal rozsudok, ktorým uloží žalovanému povinnosť vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k parcele registra C č. 1971/21, orná pôda o výmere 6771 m2 vytvorená geometrickým plánom č. 2111/15 pre katastrálne územie Horné Saliby, vyhotoveným dňa 01.10.2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pod č. 1269/2015, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobca si súčasne uplatnil právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, vzhľadom na to, že k späťvzatiu žaloby došlo zavinením (pre správanie) žalovaného. K tomuto uviedol, že žalobca si riadne a včas uplatnil svoj nárok reštitučnou výzvou a nakoľko nedošlo k dobrovoľnému vydaniu nehnuteľností, uplatnil si svoj nárok žalobou na súde. Žalovaný v priebehu súdneho konania odmietal žalobcom uplatnený nárok, nemal záujem vec riešiť mimosúdnu dohodou a akékoľvek snahy o urovnanie zlyhali práve pre jeho odmietavý postoj. Žalovaný k uzavretiu Dohody napokon pristúpil až po viac ako 9 rokoch trvania súdneho sporu. Vzhľadom na to, že zo strany žalobcu nešlo o svojvoľné alebo zjavné neúspešné uplatnenie a bránenie práva a žalobca preukázal splnenie všetkých podmienok, ktoré zákon č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam požaduje (čo uznal aj žalovaný, keď pristúpil k uzavretiu Dohody), žalobcovi prináleží právo na priznanie náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia, ktoré v konaní účelne vynaložil. Je nepochybné, že k vzniku týchto trov došlo v príčinnej súvislosti s konaním a postojom žalovaného. Ak by žalovaný dobrovoľne vydal a navrátil vlastnícke právo k Nehnuteľnostiam skôr, k podaniu žaloby vôbec nemuselo dôjsť, prípadne mohli byť trovy konania podstatne nižšie. Z uvedených dôvodov žalobca preto v súlade s ust. § 256 ods. 1 CSP požaduje priznanie náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia, ktoré vyčísli po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

29. Žalovaný sa k čiastočnému späťvzatiu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 06.11.2017 (mailom 31.10.2017) a súčasne sa vyjadril k zostávajúcej časti. Uviedol, že v

rámci procesu spracovania Dohody bol zistené, že KNE parc. č. , ktorá je riešená v GP č. a v GP č. pôvodne vedená v Pk vložke č. pod A/1 rol'a v záplavovom území ostrova, pod B/1 patrila spolku „Hornosalibským rím. kat. gazdom“ na základe usporiadania urbárskych pozemkov v r. 1877. V Pk vložke č. nie je poznamenaný prechod na štát, parc. č. nie je označená ako cirkevný majetok ani na rozhodnutiach bývalého ONV Galanta (výkup cirkevnej pôdy) v roku 1950. V príslušných archívoch sa nenachádzajú dokumenty o zániku spolku Hornosalibských rímsko - katolíckych gazdov, o konfiškácii uvedeného nehnuteľného majetku. Podľa jeho názoru Rímskokatolícka cirkev nikdy nebola pôvodným výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v PKV č. v katastrálnom území Žalobca v priebehu doterajšieho konania nepredložil žiadnu identifikáciu pozemku z PK vložky č. 752. Žalobca nepreukázal, že je právnym nástupcom subjektu označeného v PKV č. 752 pod B/1. Žalobca nepreukázal žiadnu zo skutočností relevantných na vyvodenie právneho záveru o existencii reštitučného nároku podľa § 3 zákona č. 161/2005 Z.z. v spojení s § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z. vo vzťahu k nehnuteľnostiam evidovaným v PKV č. 752. Poukázal na skutočnosť, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že je osobou oprávnenou na vydanie vyššie označenej nehnuteľnosti. Slovenská republika nadobudla vlastníctvo k nehnuteľnosti parcela registra E č. v katastrálnom území rozhodnutím Správy katastra Galanta č. 43/2011 zo dňa 9. 11. 2011 - 266/ROEP Pk vl. č. 752 pod B/1. Právne listiny, podklady potrebné na zostavenie registra obnovennej evidencie sa zisťujú aj z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými spoločenstvami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho operátu, štátnych archívov, listín predložených účastníkmi konania, z výpovedi svedkov a iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci. Na podklade zhromaždených a posúdených listín spracovateľ registra spracoval vyššie označený schválený ROEP v katastrálnom území . Mal za to, že žalobca z vyššie uvedených dôvodov nesplnil podmienky na vznik práva na vrátenie vlastníctva k nehnuteľnosti parcela registra C č. 1971/21 vytvorená geometrickým plánom č. 2111/15 pre katastrálne územie Horné Saliby, vyhotoveným 1. 10. 2015 Mgr. Richardom Zimanom, záznam podrobného merania č. 1223, úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pod č. 1269/15. Vo vzťahu k náhrade trov konania uviedol, že v tomto spore je skutočnosťou, že účastníci tohto sporu vystupujú na strane povinnej a strane oprávnenej, teda žalobca a žalovaný sú fakticky napojené na rozpočtovú kapitolu štátu, osoba oprávnená disponuje majetkom, v danom prípade tým, ktorý jej bol vydaný. Táto okolnosť tvorí výnimočnosť na postup aplikácie dôvodu hodného osobitného zreteľa a priznanie trov konania by bolo tvrdosťou vo vzťahu k oprávnenej a povinnej osobe. Reštitučné konanie bolo oslobodené od súdnych poplatkov, čo svedčí o vóli vydať odňatý majetok, o čo išlo aj zákonodarcovi. Ak sa žalobca dal zastúpiť, je predpoklad, že vzhľadom na výnimočnosť prípadu bude zároveň primerane znášať trovy právneho zastúpenia. Povinná osoba nemá zodpovednosť za zavinenie, že tento stav, ktorý sa v tomto spore rieši nastal v minulosti, pričom vydanie vlastníctva nehnuteľnosti je dané reštitučným zákonom. Bol toho názoru, že v tomto prípade súdu prvej inštancie umožňuje ustanovenie § 257 CSP skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. K dôvodom hodným osobitného zreteľa v tomto v tomto spore je možné dospieť vo vzťahu k špecifickému druhu konania o navrátení vlastníctva cirkvám a náboženským obciam vyvolaného na základe zák. č. 161/2005 Z.z., ako aj z procesnej situácie. Aj pri

rozhodovaní o trovách konania, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou súdneho konania ako celku musí súd prihliadať na všetky okolnosti veci, ktoré môžu mať vplyv na určenie práv a povinností účastníkov a pri aplikácii § 257 CSP tiež na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde (reštitučný nárok), ako aj v okolnostiach účastníkov (strany sporu sú napojené na rozpočet štátu) a pod. Nie je pritom vylúčené, aby súd súčasne došiel i k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia 257 CSP (nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa). Žalovaný navrhol, aby Okresný súd Galanta návrhu žalobcu o späťvzatie časti žaloby vyhovel a konanie zastavil. V zostávajúcej časti týkajúcej sa vydania a navrátenia vlastníctva nehnuteľnosti parcela registra „C“ č. 1971/21 vytvorená geometrickým plánom č. 2111/15 pre kat. územie Horné Saliby, vyhotoveným 1.10.2015 Mgr. Richardom Zimanom, záznam podrobného merania č. 1223, úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pod č. 1269/2015, aby súd žalobu zamietol. S poukazom na uvedené dôvody hodné osobitného zreteľa podľa ustanovenia § 257 CSP navrhol súdu, aby žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia nepriznal.

30. Žalobca vo svojom podaní doručenom súdu dňa 3. 1. 2018 k vyjadreniu žalovaného zo dňa 30. 10. 2017 s prílohami uviedol, že predmetom tohto súdneho konania je reštitučný nárok žalobcu uplatnený podľa zákona č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam z (reštitučný zákon) voči zostávajúcej poslednej nevydanej parcele registra C č. 1971/21, orná pôda o výmere 6771 m² vytvorená geometrickým plánom č. 2111/15 pre katastrálne územie Horné Saliby, vyhotoveným dňa 1. 10. 2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákoczim a úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pod č. 1269/15 (nevydaná parcela). Vo zvyšnej časti žalobca so žalovaným uzavreli dohodu o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a z tohto dôvodu žalobca čiastočne zobral žalobu späť podaním zo dňa 20. 1. 2017, s čím súhlasil aj žalovaný vo svojom vyjadrení. S námietkou žalovaného týkajúcou sa aktívnej legitimácie, kde žalovaný namieta, že v príslušných archívoch sa nenachádzajú dokumenty o zániku spolku Hornosalibských rímskokatolícky gazdov, ktorým pôvodne patrila nevydaná parcela v zmysle PKV 752 a teda, že žalobca údajne nepreukázal, že je oprávnenou osobou na vydanie nevydanej parcely, žalobca nesúhlasil. Uviedol, že nevydaná parcela bola cirkevným majetkom, čo jednoznačne preukazuje aj samotný názov pôvodného vlastníka: Hornosalibskí rímskokatolícki gazdovia. Rímskokatolícka cirkev má výlučné právo určovať, ktorý jej subjekt s vlastnou právnou subjektivitou bude vlastníkom cirkevného majetku a bude vykonávať práva s tým spojené, vrátane práva na uplatnenie reštitučného nároku. Žalobca v dôsledku doby neslobody, časového odstupu a zhabania archívnych materiálov nedisponuje viacerými dôkazmi ohľadom preukázania konkrétneho právneho nástupníctva po Hornosalibských rímskokatolíckych gazdoch, avšak fungovanie, právne nástupníctvo a vlastníctvo rímskokatolíckej cirkvi je založené na nižšie uvedených spôsoboch a právnych predpisov. Rímskokatolícka cirkev je subjektom sui generis a je jej výlučným právom spravovať svoje vnútorné záležitosti - oprávnenou je nielen cirkev ako celok, ale aj jej útvary, ktoré majú vlastnú právnú subjektivitu (čo potvrdzuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo dňa 28. 10. 2010 sp. zn. 1 Cdo 48/2009 a tieto závery potvrdil aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo dňa 19. 1. 2002 sp. zn. IV. ÚS 27/2012 - 19).

Podľa článku 3 ods. 1 Základnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a Svätou stolicou pod č. 326/2001 Z.z. má katolícka cirkev výlučné právo stanovovať a meniť svoj právny poriadok, zriaďovať, meniť a rušiť vlastné cirkevné štruktúry, najmä provincie, arcidiecézy diecézy, eparchie, exarcháty a apoštolské administratúry. Poukázal na prípis konferencie biskupov Slovenska za 12. marca 2002, v zmysle ktorého: „farnosti sú právnymi nástupcami rímskokatolíckych fondov, školských fondov, fár, kostolov, oltárnictiev, obročí a iných rímskokatolíckej cirkvi patriacich fundácií a základín majúcich podstatu rímskokatolíckej cirkvi vlastnú. Prechádza na ne všetok hnutelný ako aj nehnuteľný majetok zapísaný v pozemkovej knihe alebo v katastri nehnuteľností.“ Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 11. 2010 sp. zn. 2 Cdo/208/2009, v ktorom Najvyšší súd v otázke aktívnej legitímácie žalobcu (Rímskokatolícka cirkev Trnavská arcidiecéza) k nehnuteľnostiam, ktorých pôvodným vlastníkom bola Ostrihomská kapitula skonštatoval: „...podľa dobovej predprevratovej judikatúry (viď nález Najvyššieho správneho súdu zo dňa 25. júna 1925 č. 9720/26 atď.) platilo, že cirkevným majetkom rímskokatolíckej cirkvi sa rozumel súbor vecí a práv majúcich majetkovú cenu, ktoré patrili cirkvi, trvale boli spojené s niektorým cirkevným ústavom a slúžili účelom cirkvi. I keď sa uznávalo, že sú právnym predmetom jednotlivých majetkových podstát cirkevného majetku jednotlivé cirkevné zariadenia a ústavy (kostoly, korporácie, benefícia, základiny a pod.) a že i platné právo priznávalo týmto ústavom právnú subjektivitu, nebolo možné prehliadnuť, že tieto ústavy, respektíve majetkové podstaty im patriace, neprestávali medzi sebou právne súvisieť a že nestrácali svoj osobitný charakter a vlastnosť ako článok celého veľkého organizmu cirkvi a že zostávali preto tiež v majetkovoprávnom pomere vo svojom organizmom cirkvi náboženskej podriadenosti. Na tomto závere a ustálenej judikatúre najvyšších súdnych orgánov z minulosti nič nemení ani dovolací súd v súčasnosti a stotožňuje sa s ňou, lebo nie je v rozpore s platnými právnymi predpismi, vzťahujúcimi sa na subjekty vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nesporne patriacim cirkevným útvarom, ako jeho účelovým organizáciám, a je i v súčasnosti naplnením idey spravodlivosti v prejednávanej veci ako imanentnej kategórie daného reštitučného práva (článok 6 ods. 1 Dohovoru, ale tiež i § 1, § 117 O.s.p. a podobne) k pôvodným cirkevným majetkom.“ Obdobný názor zastal aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo dňa 25. 5. 2011 sp. zn. IV. ÚS /216/2001 - 36. V zmysle vyššie uvedeného mal žalobca nepochybne za to, že žalobca, ako aj pôvodný vlastník Hornosalibskí rímskokatolícki gazdovia sú subjektmi rímskokatolíckej cirkvi, majú /mali vlastnú právnú subjektivitu. Samotný zápis nevydanej parcely na Slovenskú republiku bol nesprávny a neopodstatnený, keďže ani samotný žalovaný nijako nepreukázal/neodargumentoval právne nástupníctvo Slovenskej republiky, pričom vo vyjadrení iba konštatuje, že Slovenská republika nadobudla vlastníctvo na základe uskutočneného ROEP-u v roku 2011. Mal zato, že nevydaná parcela nepochybne bola vo vlastníctve Rímskokatolíckej cirkvi a slúžila aj jej účelu a žalobca je právnym nástupcom pôvodného vlastníka v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami právnych predpisov a rozhodnutí súdov. Rímskokatolícka cirkev má kompetenciu sama zriaďovať a meniť svoje vlastné cirkevné štruktúry a subjekty a v zmysle vyššie uvedených ustanovení sme preukázali splnenie podmienky aktívnej legitímácie žalobcu. S námietkou žalovaného týkajúcou sa dôvodu odňatia vlastníctva, že v príslušných archívoch sa nenachádzajú dokumenty ani o konfiškácii nevydanej parcely, a preto nie sú splnené podmienky na vznik práva na navrátenie vlastníctva k nevydanej parcele, žalobca nesúhlasil a mal za to, že je splnený dôvod navrátenia vlastníctva, a to v zmysle ustanovenia §

3 ods. 1 písm. h) Reštitučného zákona: „Oprávnenej osobe sa navráti vlastníctvo k nehnuteľným veciam, ktoré prešli do vlastníctva štátu alebo obce na základe prevzatia bez právneho dôvodu.“ Z predložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že v PKV č. 752 bol vlastníkom subjekt Rímskokatolíckej cirkvi - Hornosalibský rímskokatolícki gazdovia, pričom aktuálne je na LV č. (parcely č.) zapísaný ako vlastník v správe žalovaného (na základe uskutočneného ROEP-u), teda vlastníctvo nevydanej parcely prevzal štát bez právneho dôvodu. Ani vo vyjadrení žalovaného nie je uvedené, ani v tomto konaní nebolo preukázané, právne nástupníctvo po Hornosalibských rímskokatolíckych gazdoch. V zmysle uvedeného je splnená aj ďalšia podmienka - dôvod odňatia vlastníctva - v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. h) Reštitučného zákona. K námietke žalovaného týkajúcej sa trov konania, kde žalovaný žiada vo vyjadrení o aplikáciu ustanovenia § 257 CSP s tým, aby súd žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania údajne z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a to vzhľadom na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde (reštitučný nárok), ako aj okolnosti účastníkov (strany sporu sú napojené na rozpočet štátu) a podobne. Žalobca mal za to, že ide o účelové tvrdenia žalovaného. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že pri uplatnení nároku podľa reštitučného zákona by sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania malo postupovať odlišne ako pri iných žalobách. Práve naopak, v reštitučnom konaní ide vo svojej podstate o zmiernenie krívd spáchaných v minulosti oprávnenej osobe - žalobcovi a bolo by v rozpore s reštitučným zákonom, aby žalobca nemal mať nárok na náhradu trov konania. Zámerom zákonodarcu bolo zabezpečiť, aby oprávnené osoby nemuseli znášať dodatočné náklady spojené s uplatnením a bránením ich práva podľa reštitučného zákona, aj z tohto dôvodu je konanie podľa reštitučného zákona oslobodené od súdnych poplatkov. Práve o to viac by mala mať oprávnená osoba nárok na náhradu trov konania, ktorej bolo v minulosti nespravodlivo odňaté vlastníctvo bez akejkoľvek kompenzácie, nieto jej ešte zvyšovať náklady na oprávnené domáhanie sa svojho vlastníctva. Bolo by preto v rozpore so samotným účelom reštitučného zákona, ak by oprávnenej osobe - žalobcovi, ktorý si riadne a včas uplatnil svoj nárok, preukázal v súdnom konaní splnenie všetkých podmienok, ktoré reštitučný zákon vyžaduje a bol v konaní úspešný, bolo odopreté právo na náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložil v súvislosti s ochranou svojho práva v zmysle reštitučného zákona. Tým by došlo k vzniku ďalšej škody na strane oprávnenej osoby a k popretiu jej práva na súdnu ochranu. V súdnej praxi Ústavného súdu Slovenskej republiky, ale aj Európskeho súdu pre ľudské práva je jednotný názor v tom, že obsahom práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 ústavy je aj právo na rozhodnutie o trovách konania, respektíve o náhrade trov konania v súlade so zákonom (Robins c. Spojené kráľovstvo za 23. septembra 1997, obdobne aj nález II. ÚS 56/05). Poukázal na to, že aj v zmysle súdnej praxe Najvyššieho súdu a Ústavného súdu Slovenskej republiky, osobe oprávnenej podľa reštitučného zákona patrí náhrada trov konania, v ktorej súvislosti s bránením jej práva vznikli a nepriznanie trov (čo i len čiastočné) je v rozpore so základným právom žalobcu na súdnu ochranu garantovaným v článku 46 ods. 1 Ústavy slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru v ochrane ľudských práv a základných slobôd a v rozpore s právom žalobcu na ochranu majetku garantovaným v článku 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 48/05, II. ÚS 272/08, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 526/2010 - 60 zo dňa 13. 4. 2000 11, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 12. 2004 sp. zn. II. ÚS 31/04, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 5/2006,

uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 41/2013 zo dňa 18. 6. 2014). S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bol žalobca toho názoru, že v tomto prípade neexistuje žiaden dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, ale žalobcovi ako úspešnému účastníkovi konania má byť podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v súlade s ustanovením § 256 ods. 1 C. s.p. priznané právo na náhradu trov konania, ktoré mu v tomto konaní vznikli. Na záver dal žalobca do pozornosti samotný účel reštitučného zákona, ktorý má slúžiť na zmiernenie majetkových krívd z minulosti, v ktorých sa štát dopúšťal na cirkvi. Aj preto je potrebné reštitučné predpisy vykladať v prospech oprávnenej osoby, pričom formalistický výklad je neprípustný. Na podporu uviedol žalobca nasledovné rozhodnutia: rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 144/1996 zo dňa 25. 3. 1997, Ústavný súd Českej republiky sp. zn. I. ÚS 38/2002 zo dňa 24. 3. 2004 - zaoberajúci sa otázkami interpretácie výkladu reštitučných zákonov. Žalobca mal za to, že preukázal splnenie všetkých podmienok na vydanie a navrátenie aj poslednej nevydanej parcely zmysle reštitučného zákona a má nárok na plnú náhradu trov konania.

31. Žalovaný v záverečnom vyjadrení doručenom súdu dňa 9. 3. 2018 zopakoval tvrdenia uvedené v podaní doručenom súdu dňa 06.11.2017 a doplnil, že podľa jeho názoru Rímskokatolícka cirkev nikdy nebola pôvodným výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v PKV č. 752 v katastrálnom území ednalo sa o urbárske majetky. Žalobca v priebehu doterajšieho konania nepredložil žiadnu identifikáciu pozemku 1969 z PK vložky č. 752. Žalobca tvrdí, že je právnym nástupcom subjektu označeného v PKV č. 752 pod B/1. Žalobca však nepreukázal žiadnu zo skutočností relevantných na vyvodenie právneho záveru o existencii reštitučného nároku podľa § 3 zákona č. 161/2005 Z.z. v spojení s § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z. vo vzťahu k nehnuteľnostiam evidovaným v PKV č. 752. Žalobca si uplatňuje vydanie nehnuteľných vecí, ktoré podľa jeho vyjadrení boli žalobcovi odňaté v rozhodnom období. Zákon č. 161/2005 Z.z. definuje rozhodné obdobie v § 2 ods. 2 nasledovne: „právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam podľa odseku 1 môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov, ktoré majú právnu subjektivitu, ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8. mája 1948, židovským náboženským obciam od 2. novembra 1938 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 3“. Na základe vyššie uvedeného poukázal žalovaný na skutočnosť, že nárok žalobcu je neopodstatnený, keďže žalobca nie je oprávnenou osobou podľa § 2 zákona č. 161/2005 Z.z., keďže spornú nehnuteľnosť nevlastnil v rozhodnom období, pričom žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, právne nástupníctvo v majetkových veciach po pôvodnom vlastníkovi a žalobca tiež nepreukázal existenciu reštitučného titulu podľa § 3 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. v prekluzívnej lehote do 30. 4. 2006. Žalobca konkrétny prechod do vlastníctva štátu neuviedol v pôvodnej žalobe zo dňa 25. 4. 2007. Slovenská republika nadobudla vlastníctvo k nehnuteľnosti parcela registra E č. v katastrálnom území rozhodnutím Správy katastra Galanta č. 43/20111 zo dňa 9. 11. 2011 - 266/ROEP Pk vl. č. 752 pod B/1. Právne listiny, podklady potrebné na zostavenie registra obnovej evidencie podľa ustanovenia § 6 zákona č. 180/1995 Z.z. sa zisťujú aj z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými spoločenstvami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho

operátu, štátnych archívov, listín predložených účastníkmi konania, výpovedí svedkov a iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci. Na podklade zhromaždených a posúdených listín spracovateľ registra spracoval vyššie označených schválený ROEP v katastrálnom území. Na základe takto schváleného registra Okresný úrad zapíše údaje do katastra nehnuteľností a potom po zápise výsledkov ROEP sú tieto údaje hodnoverné a záväzné v zmysle § 70 Katastrálneho zákona. Poukázal tiež na ustanovenie § 217 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté. Podľa názoru žalovaného to znamená, že pri rozhodovaní veci nemožno brať do úvahy skutočnosti, ktoré nastali v minulosti, avšak v čase vyhlásenia rozhodnutia už netrvajú. Ďalej uviedol, že v prejednávanej veci nemožno považovať žalobcu za účastníka, ktorý bol v konaní v plnej miere úspešný, vzhľadom na skutočnosť, že žalobou o vydanie nehnuteľných vecí zo dňa 25. 4. 2007 sa žalobca pôvodne domáhal vydania pozemkov identifikovaných podľa pozemkovoknižných vložiek s nešpecifikovanou výmerou. Súd v časti žaloby konanie niekoľkokrát zastavil na základe procesného úkonu žalobcu, ktorý žalobu spresnil, a to čiastočným späťvzatím žaloby zo dňa 29. 11. 2007, 8. 1. 2008, 7. 10. 2008 a 18. 2. 2009. Z uvedeného dôvodu poukázal žalovaný na skutočnosť, že nemožno posudzovať úspech v konaní len vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré zostali predmetom konania, o ktorých súd meritórne rozhodol a zaviazal žalovaného ich vydať. Takéto posúdenie úspechu v konaní by bolo v rozpore s rozhodovacou praxou všeobecných súdov Slovenskej republiky o trovách konania v súvislosti s výpočtom miery úspechu účastníka v konaní. Z procesného hľadiska vo všeobecnosti platí, že ak žalobca zobral návrh niekoľkokrát čiastočne späť, žalobca zavinil zastavenie konania, a preto v tejto časti konania bol žalobca jednoznačne neúspešným účastníkom. Žalovaný ako povinná osoba nemá zodpovednosť za zavinenie, že tento stav, ktorý sa v tomto spore rieši, nastal v minulosti, pričom vydanie vlastníctva nehnuteľnosti je dané reštitučným zákonom. Na základe vyššie uvedených skutočností bol žalovaný toho názoru, že v tomto prípade súdu prvej inštancie umožňuje ustanovenie § 257 C.s.p. skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. V zostávajúcej časti týkajúcej sa vydania a navrátenia vlastníctva nehnuteľnosti parcela registra C č. 1971/21 vytvorená geometrickým plánom č. 2111/15 pre katastrálne územie Horné Saliby, vyhotoveným 1. 10. 2015 Mgr. Richardom Zimanom, záznam podrobného merania č. 1223, úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor, pod č. 1269/2015, aby súd žalobu zamietol a vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa podľa ustanovenia § 257 C.s.p. navrhol žalovaný súdu, aby žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia nepriznal.

32. Právny zástupca žalobcu v záverečnom vyjadrení na pojednávaní dňa 12.03.2018 sa pridržiал doterajších podaní a vyjadrení v plnom rozsahu. V časti nevydanej parcely č. 1971/21 mal za to, že táto parcela bola nepochybne vo vlastníctve Rímskokatolíckej cirkvi, slúžila jej účelu a žalobca je právnym nástupcom pôvodného vlastníka k čomu v písomnom vyjadrení uviedol aj podrobnú argumentáciu a judikatúru súdov SR; takisto dôvod odňatia vlastníctva je v súlade s § 3 ods. 1 písm. h) reštitučného zákona a výzva bola uplatnená kvalifikovaným spôsobom taktiež v súlade s ustálenou judikatúrou. Námietky žalovaného

preto považuje za nedôvodné, ktoré už boli vyriešené judikatúrou súdov. Zopakoval, že neexistuje dôvod pre aplikáciu ust. § 257 CSP, ale žalobcovi ako úspešnému účastníkovi konania má byť podľa ust. § 255 ods. 1 v súlade § 256 ods. 1 CSP priznané právo na náhradu trov konania, ktoré mu v tomto konaní vznikli. Zdôraznil, že treba brať ohľad na oprávnenú osobu v reštitučných veciach a formalistický výklad zo strany žalovaného nijako neobstojí, a to ani v časti trov konania. V zmysle uvedeného navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na vydanie a navrátenie vlastníckeho práva k parcele registra C č. 1971/21 orná pôda o výmere 6771 m² vytvorenej geometrickým plánom č. 2111/15 pre kat. úz. Horné Saliby a to 3 dni odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej späťvzatej časti žaloby, v ktorej bola uzatvorená dohoda medzi stranami navrhol konanie zastaviť. Súčasne žiadal priznať nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorej výške rozhodne súd samostatným uznesením.

33. Žalovaný sa vo svojom záverečnom vyjadrení vo veci sa pridržiaval posledného písomného vyjadrenia vo veci. Navrhol súdu, aby v zostávajúcej časti nevydanej parcely registra C č. 1971/21 súd žalobu zamietol. Zopakoval, že pôvodná parcela zapísaná v pkn. vl.č. 752 v časti B vlastníctva patrila spolku Hornosalibských rímskokatolíckych gazdov, a to na základe usporiadania urbárskych pozemkov z roku 1877. Takisto v tejto pkn.vl.č. 752 nie je poznamenaný prechod parc.č. na štát rozhodnutím bývalého ONV Galanta týkajúceho sa výkupu cirkevnej pôdy. Takisto dohľadom v príslušných archívoch sa nenachádzajú žiadne dokumenty o zániku ani o konfiškácii tohto ich majetku, a to z dôvodu, že urbárske pozemky sa nikdy nepovažovali za cirkevný majetok. Mal za to, že žalobca nepreukázal žiadnu zo skutočností na vyvodenie právneho záveru, že Rímskokatolícka cirkev je nástupcom pôvodného vlastníka Hornosalibských rímskokatolíckych gazdov. Nárok žalobcu je z týchto dôvodov neopodstatnený. Čo sa týka trov konania navrhol súdu, aby žalobcovi nepriznal trovy konania ani trovy právneho zastúpenia, pretože nemožno považovať žalobcu za účastníka, ktorý bol v spore plne úspešný. Súd v časti konanie niekoľkokrát zastavil na základe procesného úkonu žalobcu, ktorý spresnil žalobu a čiastočným späťvzatím žaloby zobral v časti späť. Z tohto dôvodu navrhol, aby súd pristúpil v tomto prípade k preskúmaniu čo sa týka náhrady trov konania ustanovenú v § 257 CSP a preskúmal, či v prejednávanej veci neexistujú okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti náhrady trov konania prihliadnuť.

34. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, písomnými vyjadreniami strán konania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi ako i s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

35. Z potvrdenia Rímskokatolíckej cirkvi, Bratislavsko - trnavskej arcidiecézy zo dňa 23. 4. 2007 vyplýva, že Rímskokatolícka cirkev, Bratislavsko - trnavská arcidiecéza týmto potvrdila právnu subjektivitu Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosti Horné Saliby, ktorá bola v

zmysle zákona č. 308/1991 Zb. právoplatne zriadená a doposiaľ nebola zrušená a zároveň potvrdila, že Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Horné Saliby je subjektom práv v zmysle zákona č. 308/1991 Zb. a platných právnych predpisov Slovenskej republiky.

36. Z výzvy žalobcu na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam v zmysle zákona č. 161/2005 Z.z. zo dňa 21. 4. 2006, adresovanej žalovanému (Slovenský pozemkový fond) vyplýva, že Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Horné Saliby (žalobca) ako oprávnená osoba vyzval žalovaného ako povinnú osobu podľa § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam (okrem tých, na navrátenie ktorých ho už vyzval), pôvodne zapísaných a vedených pozemkovoknižných vložkách nasledovne: PKV č. 617, 618, 752, 849, 871, 910 v katastrálnom území a v PKV č. 2, 46, 79, 828, 1081, 1686, 2883 v katastrálnom území. V predmetnej výzve ďalej uviedol, že nehnuteľnosti zapísané v uvedených pozemkovoknižných vložkách prešli do vlastníctva štátu alebo obce a boli zapísané v predmetných pozemkovoknižných vložkách na základe dôvodu uvedenom v § 3 zákona č. 161/2005 Z.z., čo osvedčuje zápis v časti B v pripojených pozemkovoknižných vložkách, ktoré sú verejnými listinami, resp. dokumentoch, ktoré na ne odkazujú. Rímskokatolícka cirkev, farnosť Horné Saliby je právnym nástupcom po pôvodných vlastníkoch nehnuteľností, ktorí sú zapísaní v uvedených pozemkových knihách, resp. pozemkovoknižných vložkách. Rímskokatolícka cirkev, farnosť Horné Saliby bola zriadená v zmysle zákona č. 308/1995 Z.z. a v zmysle kódexu kánonického práva (CIC) kánonov 515, § 1, 2, 3. Predmetnú výzvu prevzal žalovaný dňa 27. 4. 2006.

37. Totožnú výzvu zo dňa 21. 4. 2006 adresoval žalobca aj žalovanému 2/ ( ), pričom predmetnú výzvu prevzal žalovaný 2/ dňa 27. 4. 2006.

38. Výzvu zo dňa 21. 4. 2006 na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam v zmysle zákona č. 161/2005 Z.z. zaslal žalobca žalovanému 3/ ( ) dňa 25. 4. 2006 s tým, že predmetná výzva sa týkala navrátenia vlastníctva k nehnuteľnostiam pôvodne zapísaným a vedeným v pozemkovoknižných vložkách PKV č. 617, 618, 752, 849, 871, 910 v katastrálnom území.

39. Výzvu zo dňa 21. 4. 2006 na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam v zmysle zákona č. 161/2005 Z.z. zaslal žalobca žalovanému 3/ ( ) dňa 25. 4. 2006 s tým, že predmetná výzva sa týkala navrátenia vlastníctva k nehnuteľnostiam pôvodne zapísaným a vedeným v pozemkovoknižných vložkách PKV č. 2, 46, 79, 828, 1081, 1686, 2883 v katastrálnom území.

40. Z výpisu z katastra nehnuteľností - pozemková kniha pre katastrálne územie , č. pozemnoknižnej vložky 617 v časti B/Vlastníctvo pod bodom 4, vyplýva, že dňa 26. mája 1950 došlo na nehnuteľnostiach A.I. 1-7, parcelné č. , podľa návrhu Okresného národného výboru v Galante, zn. 611 - 18/5 - 1950, k vykonaniu výkupu podľa odseku 2 § 10 zákona č. 46/48 Zb.

41. Z výpisu z katastra nehnuteľností - pozemková kniha pre katastrálne územie , č. pozemnoknižnej vložky 618 v časti B/Vlastníctvo pod bodom 3, vyplýva, že dňa 26. mája 1950 došlo na nehnuteľnostiach A.I. 2-6, II. 4-9, parcelné č. , podľa návrhu Okresného národného výboru v Galante, zn. 611 - 18/5 - 1950, k vykonaniu výkupu podľa odseku 2 § 10 zákona č. 46/48 Zb.

42. Z výpisu z katastra nehnuteľností - pozemková kniha pre katastrálne územie , č. pozemnoknižnej vložky 849 v časti B/Vlastníctvo pod bodom 2, vyplýva, že dňa 7. 6. 1950 došlo na nehnuteľnostiach A.I. 1, parc. č. , podľa návrhu Okresného národného výboru v Galante, zn. 611 - 51/6 - 1950, k vykonaniu výkupu podľa odseku 2 § 10 zákona č. 46/48 Zb.

43. Z výpisu z katastra nehnuteľností - pozemková kniha pre katastrálne územie , č. pozemnoknižnej vložky 871 v časti B/Vlastníctvo pod bodom 6, vyplýva, že dňa 26. mája 1950, čd. 943 došlo na nehnuteľnostiach A.II.3, III, 3, IV, 5, 6, 8, parcelné č. , podľa návrhu Okresného národného výboru v Galante, zn. 611 - 21/6 - 1950, k vykonaniu výkupu podľa odseku 2 § 10 zákona č. 46/48 Zb.

44. Z výpisu z katastra nehnuteľností - pozemková kniha pre katastrálne územie , č. pozemnoknižnej vložky 910 v časti B/Vlastníctvo pod bodom 2, došlo 26. mája 1950, na nehnuteľnostiach A. I. 1 parcelné č. , podľa návrhu Okresného národného výboru v Galante, zn. 611 - 18/5 - 1950, k vykonaniu výkupu podľa odseku 2 § 10 zákona č. 46/48 Zb.

45. Z listu (dožiadania) Okresného národného výboru v Galante zo dňa 19. 5. 1950 zn. 611-18/5-1950 vyplýva, že Okresný národný výbor v Galante požiadal Okresný súd v

Galante o poznačenie výkupu pôdy patriacej vlastníckym právom Rímskokatolíckej cirkvi v Horných Salibách a navrhol podľa § 10 ods. 2 zákona č. 46/1948 Sb. o novej pozemkovej reforme, aby súd vydal uznesenie, ktorým povolí v pozemkovej knihe zápis podľa § 10 ods. 2 zák. č. 48/1948 Sb. o vykonaní výkupu nehnuteľností patriacich vlastníckym právom Rímskokatolíckej cirkvi v Horných Salibách zapísaných v pozemnoknižných vložkách č. 910 (parc. č.), 618 (parc. č.) a 617 (parc. č.).

46. Z výmeru Krajského národného výboru v Bratislave, Odbor školstva a kultúry rady Krajského národného výboru v Bratislave č.: 306 - škol./1960 zo dňa 20. 2. 1960 vyplýva, že Krajský národný výbor v Bratislave po skončení administratívneho konania určil v zmysle vládneho nariadenia č. 122/1951 Zb., že dňom 2. júla 1945 prešiel na štát podľa § 1 nariadenia č. 47/1945 Zb. n. SNR majetok Rímskokatolíckej cirkvi v Horných Salibách slúžiaci školským účelom bývalej rímskokatolíckej školy v Horných Salibách, ktorý pozostáva z nehnuteľností slúžiacich školským účelom - zapísaných v pozemkovoknižnej vložke obce Horné Saliby č. 617 parc. čísla k

47. Podľa uznesenia Ľudového súdu v Galante zo dňa 4. januára 1961, súd povolil v pozemkovej knihe katastrálneho územia vo vložke č. 617 na parcely písané v celosti na mene Rímskokatolícka cirkev Horné Saliby tento zápis: podľa výmeru Odboru školstva a kultúry rady KNV v Bratislave zo dňa 20. februára 1960 č. 306 - škol./1960 vkladá sa v zmysle nariadenia č. 47/1945 Zb. n. SNR vlastnícke právo Československému štátu v správe miestneho národného výboru v Horných Salibách prenesením do vložky č. 1953 tejto knihy.

48. Zo zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom uzatvorenej dňa 19.10.1999 medzi prevodcom: Slovenský pozemkový fond Bratislava, Búdkova 36, 817 15 Bratislava ako správcom nehnuteľností vo vlastníctve Slovenskej republiky a nadobúdateľmi: , nar. bytom , rod. nar. ytom -, bytom vyplýva, že Slovenská republika zastúpená Slovenským pozemkovým fondom Bratislava je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na PKVL č. parcelné č. orná pôda o výmere n2, PKVL parcelné č. orná pôda o výmere m2, PKVL parcelné č. orná pôda o výmere m2 a parcelné č. orná pôda o výmere 2 v katastrálnom území (článok II.). Prevodca podľa ustanovení § 34 ods. 3 písm. a) zákona č. 330/1991 Zb. v znení neskorších predpisov prevádza bezodplatne na nadobúdateľov nehnuteľnosť uvedenú v článku II. tejto zmluvy a to: parcelné č. zastavaná plocha o výmere 2, parcelné č. zastavaná plocha o výmere n2, parcelné č. zastavaná plocha o výmere m2, parcelné č. zastavaná plocha o výmere n2, zastavaná

plocha o výmere m² a zastavaná plocha o výmere m² zmysle geometrického plánu č. 31 44 57 48 - 77/97. Do vlastníctva sa prevádza nasledovne: do bezpodielového vlastníctva manželov 1/2 v prospech a ostávajúcich v podiele 1/2 do vlastníctva Celková výška ocenenia pozemkov je - Sk. Z článku I. predmetnej zmluvy vyplýva, že právoplatným rozhodnutím Pozemkového úradu Galanta č. j. 7/91 - R zo dňa 18. 11. 1991, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 12. 1991, pre zákonné prekážky nebolo možné vydať oprávneným osobám a nehnuteľnosti v obci Šaľa katastrálneho územia v celkovej hodnote - Sk. podľa ocenenia Okresného úradu Šaľa č. j. OÚ OPPLH VII/18131/949/114/Za zo dňa 17. 9. 1997 každému v 1/2.

49. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 1. 6. 1999 medzi postupcom nar. bytom a postupníkmi nar. bytom nar. bytom vyplýva, že postupca je oprávnenou osobou podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v platnom znení a na základe rozhodnutia Pozemkového úradu v Galante č. 7/91 - R zo dňa 18. 11. 1991, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 12. 1993 v spojení s ocenením - určením BPEJ č. OÚ OPPLH VII/18131/949/114/Za pôvodných vecí vypracovaným OÚ Šaľa dňa 17. 9. 1997, postupca má nárok na reštitučnú náhradu vo výške - Sk. Postupca uzatvoril so dohodu o rozsahu a spôsobe reštitučnej náhrady za pozemky zo dňa 28. 5. 1998, podľa ktorej mu budú bezodplatne prevedené pozemky vedené v katastrálnom území parcelné č. zastavaná plocha o výmere m², parcelné č. zastavaná plocha o výmere m², parcelné č. zastavaná plocha o výmere m², parcelné č. zastavaná plocha o výmere m², parcelné č. zastavaná plocha o výmere m², parcelné č. zastavaná plocha o výmere m², parcelné č. zastavaná plocha o výmere m². Celková výška ocenenia pozemkov je - Sk (článok II). Postupca týmto postúpil svoju pohľadávku voči vedenú v článku II tejto zmluvy postupníkom a v 1/2 v nehnuteľnosti uvedené v článku II do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a druhú polovicu nehnuteľnosti uvedenú v článku II do vlastníctva

50. Z Dohody č. 02296/2016-PRZ-R60259/16.00 zo dňa 21. novembra 2016 uzatvorenej medzi žalovaným a žalobcom vyplýva, že jej predmetom (Článok II.) bolo vydanie a navrátenie vlastníctva povinnou osobou (žalovaným) oprávnenej osobe (žalobcovi) k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území obec Homé Saliby, okres Galanta, evidovaným v KN okresného v úradu Galanta, katastrálny odbor ako: parcela registra C č. druh pozemku orná pôda o výmere m², parcela vytvorená na základe geometrického plánu č. vyhotoveného dňa 10. 7. 2008 Ing. Petrom

51. Z oznámenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Štátny archív v Bratislave, pobočka Šaľa, zo dňa 07.08.2015, vyplýva, že vo fonde Okresného národného výboru v Galante 1945 až 1960 sa nenachádzajú dokumenty o konfiškácii, výkupe pôdy v zmysle zákona 46/1948 Zb. na meno _____ z katastrálneho územia _____. Ďalej oznámil, že vo fonde Okresného národného výboru 1945-1948 sa nenachádzajú dokumenty o zániku spolku _____. V prílohe zaslal neoverenú fotokópiu majetkového katastrálneho hárku z obdobia 1939 - 1944, ktorý je doplnený poznámkou z rokov cca 1945 až 1947.

52. Z výpisu z listu vlastníctva č. _____ pre okres Galanta, obec Horné Saliby, katastrálne územie _____ vyplýva, že parcely registra E parc. č. _____ - orná pôda o výmere ..... m² a parc. č. _____ orná pôda o výmere ..... m² sú vo vlastníctve _____ ako titul nadobudnutia je označené _____
Rozhodnutie ŠK Galanta č. 43/2011 zo dňa 9.11.2011 - 266/ROEP PK vl.č. 752 pod B/1 .

53. Z výpisu z katastra nehnuteľností pre okres Galanta, obec Horné Saliby, katastrálne územie Horné Saliby, vyplýva, že na parcelu registra C parc. č. 1971/21 o výmere 6771 m² - orná pôda, vyplýva, že list vlastníctva k danej nehnuteľnosti je nezaložený; predmetný pozemok je umiestnený mimo zastavaného územia obce a je využívaný pre rastlinnú výrobu, na ktorom sa pestujú obilniny, okopaniny, krmoviny, technické plodiny, zelenina a iné poľnohospodárske plodiny alebo pozemok dočasne nevyužívaný pre rastlinnú výrobu.

54. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam v znení nesk. predpisov (ďalej zákona č. 161/2005 Z.z.), vlastnícke právo sa vracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria a) poľnohospodársku pôdu, b) hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej hospodárskej usadlosti, c) lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s ním, d) podiely spoločne nehnuteľnosti.

55. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z., právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam podľa odseku 1 môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov, ktoré majú právnu subjektivitu, ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8. mája 1945, židovským náboženským obciam od 2. novembra 1938 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 3.

56. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z., oprávnenej osobe sa navráti vlastníctvo k nehnuteľným veciam, ktoré prešli do vlastníctva štátu alebo obce na základe

a) odňatia bez náhrady postupom podľa nariadenia Slovenskej národnej rady č. 34/1945 Zb. SNR o poštátnení školstva na Slovensku, nariadenia Slovenskej národnej rady č. 47/1945 Zb. SNR o poštátnení majetku pri školách poštátnených nariadením Slovenskej národnej rady č. 34/1945 Zb. SNR a nariadenia Slovenskej národnej rady č. 80/1945 Zb. SNR o poštátnení internátov,

b) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 185/1948 Zb. o poštátnení liečebných a ošetrovacích ústavov a o organizácii štátnej ústavnej liečebnej starostlivosti,

c) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme (trvalej úprave vlastníctva k poľnohospodárskej a lesnej pôde),

d) darovacích zmlúv o prevode nehnuteľností uzavretých darcom v tiesni,

e) kúpnych zmlúv o prevode nehnuteľností uzavretých v tiesni za nápadne

nevýhodných podmienok,

- f) vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená,
- g) vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady,
- h) prevzatia bez právneho dôvodu,
- i) prevzatia podľa opatrenia Povereníctva financií a Povereníctva školstva a kultúry z 20. apríla 1960 č. 53/774/60 a rozhodnutia Mestského národného výboru v Bratislave, finančného odboru z 10. januára 1961 č. 293/1961 v spojení s rozhodnutím Obvodného národného výboru Bratislava-Staré Mesto z 27. februára 1961,
- j) zákona č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov a zákona č. 2/1958 Zb. SNR o úprave pomerov a obhospodarovaní spoločne užívaných lesov bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných útvarov.

57. Podľa § 3 ods. 2, ods. 3 zákona č. 161/2005 Z.z., nehnuteľná vec sa vydá oprávnenej osobe v stave, v akom je ku dňu účinnosti tohto zákona. S lesnými pozemkami sa vydajú aj investičné lesné cesty alebo ich časti podľa osobitného predpisu vybudované z prostriedkov štátu. Nehnuteľná vec sa vydá oprávnenej osobe s dokumentáciou, ktorá k tejto prislúcha.

58. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z., povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží.

59. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z., právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam môže uplatniť oprávnená osoba písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30. apríla 2006, ak v tejto lehote preukáže skutočnosť podľa § 3. Neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká.

60. Podľa § 5 ods. 2, ods. 3 zákona č. 161/2005 Z.z., povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od doručenia písomnej výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnej veci. Ak k prechodu vlastníctva bude potrebné vykonať úkony podľa osobitného predpisu, začína plynúť táto lehota po vykonaní týchto úkonov. Ak povinná osoba nevyhoví písomnej výzve podľa odseku 2 alebo ak jej sídlo nie je známe, môže oprávnená osoba uplatniť svoje

nároky na súde v lehote 12 mesiacov od doručenia písomnej výzvy, inak právo zaniká.

61. Podľa § 6 zákona č. 161/2005 Z.z., vlastníctvo sa nenavracia k a) pozemku, na ktorom bol po prevode alebo prechode do vlastníctva štátu zriadený cintorín, b) pozemku, ktorý bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu zastavaný; ak bol pozemok zastavaný stavbou, ktorá slúži zariadeniam telesnej kultúry, zdravotníctva, kultúry, na poskytnutie služieb sociálnej starostlivosti alebo sociálnych služieb na pracovnú rehabilitáciu a zamestnávanie telesne postihnutých osôb a na školské účely, nemožno vydať ani príslušné pozemky slúžiace na tieto účely, c) pozemku, na ktorom bola zriadená záhradková alebo chatová osada, d) pozemku, na ktorom sú telovýchovné a športové zariadenia, e) pozemku, ktorý slúži na účely obrany štátu, ťažbu vyhradených nerastov, chráneného areálu, národnej prírodnej pamiatky, chráneného krajinného prvku alebo ich ochranného pásma s tretím stupňom alebo štvrtým stupňom ochrany.

62. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

63. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

64. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovanej so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

65. Súd sa v prvom rade zaoberal čiastočným späťvzatím žaloby. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu sčasti späť vzhľadom na uzatvorenie mimosúdnej dohody so žalovaným, pričom žalovaný vyslovil súhlas so späťvzatím žaloby, súd konanie v časti o vydanie a navrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území obec Horné Saliby, okres Galanta, evidovaným v KN Okresného úradu Galanta, katastrálny odbor, ako: parcela registra C č. [ ] ruh pozemku orná pôda o výmere [ ] m², parcela vytvorená na základe geometrického plánu č. [ ], vyhotoveného dňa 10. 7. 2008 Ing. Petrom Pisarovičom, autorizovaného Ing. Petrom Pisarovičom, autorizovaným geodetom a kartografom dňa 10. 7. 2008 a úradne overeného niekdajšou správou katastra Galanta pod č. 861/2008, pre katastrálne územie parcela registra C č. [ ] trvalý trávnatý porast o výmere [ ] m², parcela registra C č. [ ]

66. Predmetom konania tak zostal nárok žalobcu na vydanie a navrátenie vlastníctva k parcele registra C č. 1971/21 orná pôda o výmere 6.771 m², vytvorenej geometrickým plánom č. 2111/15 pre katastrálne územie Horné Saliby, vytvoreným dňa 1. 10. 2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pod č. 1269/15 a na náhradu trov konania.

68. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom vydania (parcela registra C č. 1971/21 orná pôda o výmere 6.771 m², vytvorená geometrickým plánom č. 2111/15 pre katastrálne územie Horné Saliby, vytvoreným dňa 1.

10. 2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pod č. 1269/15) bola pôvodne vedená v pozemkovoknižnej vložke č. 752 pre k. ú. Horné Saliby a jej pôvodným vlastníkom bol subjekt „Hornosalibský rímsko-katolícky gazdovia“. V súčasnosti je na liste vlastníctva č. 3646 pre kat. úz. Horné Saliby pre parcely registra E parc. č. 1969 - orná pôda o výmere 7.049 m² a parc. č. 1970 orná pôda o výmere 284 m² zapísaný ako vlastník Slovenská republika v správe žalovaného, na základe rozhodnutia Správy katastra Galanta č. 43/2011 zo dňa 9. 11. 2011 - 266/ROEP PK vl.č. 752 pod B/1. Parcela registra C parc. č. 1971/21 o výmere 6771 m² - orná pôda, vytvorená geometrickým plánom č. 2111/15, je umiestnená mimo zastavaného územia obce a je využívaná pre rastlinnú výrobu alebo je dočasne nevyužívaná pre rastlinnú výrobu. Bolo preukázané a v konaní ani nebolo sporné, že žalobca (Rímskokatolícka cirkev, farnosť Horné Saliby) má v zmysle kánonu 515, § 3 Kódexu kánonického práva v spojení s § 6 ods. 1 písm. b), § 13 ods. 1 písm. g) a § 19 ods. 1 zák. č. 308/1991 Zb. právnu subjektivitu. Z vykonaného dokazovania taktiež vyplýva, že v príslušných archívoch sa nenachádzajú dokumenty o konfiškácii, výkupe pôdy v zmysle zákona 46/1948 Zb. na meno Hornosalibský rímsko-katolícki gazdovia z katastrálneho územia Horné Saliby a ani dokumenty o zániku spolku Hornosalibských rímsko-katolíckych gazdov. Medzi stranami v konaní nebolo sporné, že výzvou zo dňa 21. 4. 2006, doručenou žalovanému dňa 27. 4. 2006, si žalobca uplatnil u žalovaného v zmysle zákona č. 161/2005 Z.z. právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam nachádzajúcich sa v katastrálnom území Horné Saliby, pôvodne vedených o.i. aj v pozemkovoknižnej vložke č. 752. K dohode o vydaní nehnuteľností neprišlo.

69. Žalovaný vo vzťahu k nevydanej parcele, ktorá zostala predmetom konania namietal, že žalobca nepreukázal žiadnu zo skutočností relevantných na vyvodenie právneho záveru o existencii reštitučného nároku podľa § 3 zákona č. 161/2005 Z.z. v spojení s § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z. vo vzťahu k nehnuteľnostiam evidovaným v PKV č. 752. Nárok žalobcu považoval za neopodstatnený z dôvodu, že žalobca nie je oprávnenou osobou podľa § 2 zákona č. 161/2005 Z.z., keďže spornú nehnuteľnosť nevlastnil v rozhodnom období a žiadnym spôsobom nepreukázal právne nástupníctvo v majetkových veciach po pôvodnom vlastníkovi a tiež nepreukázal existenciu reštitučného titulu podľa § 3 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. v prekluzívnej lehote do 30. 4. 2006. Žalobca konkrétny prechod do vlastníctva štátu neuviedol v pôvodnej žalobe zo dňa 25. 4. 2007. Podľa jeho názoru Rímskokatolícka cirkev nikdy nebola pôvodným výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v PKV č. 752 v katastrálnom území Horné Saliby, ktoré pôvodne patrili spolku „Hornosalibským rím. kat. gazdom“ na základe usporiadania urbárskych pozemkov v r. 1877. V príslušných archívoch sa nenachádzajú dokumenty o zániku spolku Hornosalibských rímsko - katolíckych gazdov a ani o konfiškácii uvedeného nehnuteľného majetku, a to z dôvodu, že urbárske pozemky sa nikdy nepovažovali za cirkevný majetok. Slovenská republika nadobudla vlastníctvo k nehnuteľnosti parcela registra E č. 1969 v katastrálnom území Horné Saliby rozhodnutím Správy katastra Galanta č. 43/2011 zo dňa 9. 11. 2011 - 266/ROEP Pk vl. č. 752 pod B/1. Na podklade zhromaždených a posúdených listín spracovateľ registra spracoval vyššie označený schválený ROEP v katastrálnom území Horné Saliby a po zápise výsledkov ROEP sú tieto

údaje hodnoverné a záväzné v zmysle § 70 Katastrálneho zákona. Mal za to, že žalobca z vyššie uvedených dôvodov nesplnil podmienky na vznik práva na vrátenie vlastníctva k nehnuteľnosti parcela registra C č. 1971/21 vytvorená geometrickým plánom č. 2111/15 pre katastrálne územie Horné Saliby, vyhotoveným 1. 10. 2015 Mgr. Richardom Zimanom, záznam podrobného merania č. 1223, úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pod č. 1269/15.

70. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Žaloba bola podaná včas (dňa 25.04.2007), t.j. v rámci 12 mesačnej prekluzívnej lehoty odo dňa doručenia výzvy na navrátenie vlastníctva povinnej osobe (27.04.2006). Nespornou v konaní bola otázka povinnej osoby, ktorou je žalovaný ako správca majetku zapísaného vo vlastníctve Slovenskej republiky. Spornou medzi stranami bola otázka aktívnej legitimácie žalobcu, keď podľa názoru žalovaného tento nie je oprávnenou osobou podľa § 2 zákona č. 161/2005 Z.z., keďže spornú nehnuteľnosť nevlastnil v rozhodnom období a žiadnym spôsobom nepreukázal právne nástupníctvo v majetkových veciach po pôvodnom vlastníčkovi. Súd však má za to, že žalobca je aktívne legitimovaným subjektom na podanie žaloby, nakoľko už z názvu pôvodného vlastníka Hornosalibský rímskokatolícki gazdovia je zrejmé, že tento subjekt bol súčasťou Rímskokatolíckej cirkvi, a to aj napriek skutočnosti, že v archívoch sa aj s ohľadom na časový odstup nezachovali dokumenty o konkrétnom právnom nástupníctve žalobcu po uvedenom subjekte. V tomto smere sa súd stotožňuje s vyjadrením žalobcu a jeho poukazmi na súvisiacu judikatúru, že Rímskokatolícka cirkev je subjektom sui generis a má výlučné právo určovať, ktorý jej subjekt s vlastnou právnou subjektivitou bude vlastníkom cirkevného majetku, má výlučné právo stanovovať a meniť svoj právny poriadok, zriaďovať, meniť a rušiť vlastné cirkevné štruktúry, najmä provincie, arcidiecézy diecézy, eparchie, exarcháty a apoštolské administratúry. Rímskokatolícka cirkev ako štátom uznaná cirkev zriaďovala na území Slovenskej republiky rímskokatolícke cirkevné obce, ktorých obvod spravidla kopíroval územné členenie krajiny. Náboženská obec bola určitou jednotkou náboženskej spoločnosti s vlastnou právnou subjektivitou. Náboženské obce okrem iného boli oprávnené zriaďovať vlastné fundácie (základiny, fondy), ktoré slúžili konkrétnemu účelu a pre tento účel boli spôsobilé nadobúdať do vlastníctva nehnuteľnosti. Farnosti spadajúce pod Rímskokatolícku cirkev v Slovenskej republike v minulosti vlastnili a vlastnia huteľný aj nehnuteľný majetok, pričom v minulosti vystupovali pod rôznymi označeniami a názvami, tak ako sú uvedené v pozemkovoknižných vložkách. Jedná sa pritom o totožný právny subjekt, ktorý minulosti vystupoval pod iným označením. Podľa názoru súdu, subjekt „Homosalibský rímskokatolícki gazdovia“, ktorý mal vlastnú právnú subjektivitu, bol nepochybne súčasťou Rímskokatolíckej cirkvi a bol preto tiež v majetkovoprávnom pomere k cirkvi v náboženskej podriadenosti. Žalobca je teda právnym nástupcom pôvodného vlastníka, teda oprávnenou osobou na vydanie nehnuteľných vecí a aktívne legitimovaným subjektom. Aj keď sa nezachovali dokumenty o konfiškácii spornej nehnuteľnosti, súd má za to, že museli byť pôvodnému subjektu zo strany štátu odňaté, ktorú úvahu súdu jednoznačne podporuje aj Zmluva o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom uzatvorená dňa 19.10.1999 medzi prevodcom Slovenský pozemkový fond Bratislava, Búdkova 36, 817 15 Bratislava, ako správcom nehnuteľností vo vlastníctve Slovenskej republiky a nadobúdateľmi

a spol., kde sa štát zastúpený Slovenským pozemkovým fondom Bratislava sám považoval za výlučného vlastníka nehnuteľností zapísaných o.i. na PKVL 752 parcelné č. 1970 orná pôda o výmere 9161 m². Uvedené prebehlo ešte predtým, ako Slovenská republika nadobudla vlastníctvo k nehnuteľnosti parcela registra E č. 1969, 1970 v katastrálnom území Horné Saliby rozhodnutím Správy katastra Galanta č. 43/2011 zo dňa 9. 11. 2011 - 266/ROEP Pk vl. č. 752 pod B/1. V danom prípade je súd toho názoru, že bol naplnený reštitučný dôvod podľa § 3 ods. 1 písm. h) zákona č. 161/2005 Z.z., t.j. sporná nehnuteľnosť prešla do vlastníctva štátu na základe prevzatia bez právneho dôvodu. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že žalobca nepreukázal existenciu reštitučného titulu podľa § 3 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. v prekluzívnej lehote do 30. 4. 2006 a konkrétny prechod do vlastníctva štátu neuviedol ani v pôvodnej žalobe zo dňa 25. 4. 2007, súd uvádza v súlade s konštantnou judikatúrou, že pre riadne uplatnenie práva na navrátenie vlastníctva bolo postačujúce, ak v písomnej výzve doručenej povinnej osobe do 30. apríla 2006, boli nehnuteľnosti, ku ktorým sa uplatnilo právo na navrátenie vlastníctva, označené hoci aj len odkazom na konkrétne pozemnoknižné vložky v konkrétnom katastrálnom území, a rovnako bolo postačujúce, ak reštitučný dôvod v zmysle § 3 zákona bol preukázaný, hoci aj len odkazom na dokument zapísaný v pozemkovoknižných vložkách, z ktorého bol tento dôvod zistiteľný. Okrem toho súd považuje za potrebné poukázať aj skutočnosť, že predmetom včas uplatnenej výzvy na vydanie nehnuteľností zo dňa 21. 4. 2006, doručenej žalovanému dňa 27. 4. 2006, boli aj nehnuteľnosti, ohľadom ktorých v priebehu konania uzavrel žalovaný so žalobcom mimosúdnu dohodu o vydaní a navrátení vlastníctva povinnou osobou (žalovaným) oprávnenej osobe (žalobcovi), teda ak by mal žalovaný skutočne za to, že výzva nespĺňala požiadavky ustanovené zákonom a tým právo žalobcu zaniklo, nepristúpil by ani k uzatvoreniu tejto dohody.

71. Z uvedených dôvodov má súd za to, že boli splnené podmienky pre vydanie spornej parcely, keďže táto nehnuteľnosť, ktorá je poľnohospodárskou pôdou, prešla do vlastníctva štátu v rozhodnom období na základe prevzatia bez právneho dôvodu od subjektu, ktorého právnym nástupcom je žalobca (útvar registrovanej cirkvi so sídlom na území Slovenskej republiky, ktorý má právnu subjektivitu); žalovaný predmetnú nehnuteľnosť vo vlastníctve SR spravuje a ako povinná osoba bol žalobcom riadne a v zákonnej lehote vyzvaný na jej vrátenie; nakoľko žalovaný výzve žalobcu nevyhovel, v rámci zákonnej prekluzívnej lehoty bolo právo na vydanie nehnuteľných vecí uplatnené žalobou na súde. Vo veci preto súd rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k parcele registra C č. 1971/21 orná pôda o výmere 6.771 m², vytvorenej geometrickým plánom č. 2111/15 pre katastrálne územie Horné Saliby, vytvoreným dňa 1. 10. 2015 Mgr. Richardom Zimanom, autorizačne overeným Ing. Františkom Rákocim a úradne overeným Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pod č. 1269/15, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

72. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

73. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

74. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

75. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

76. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania, žalovaný žiadal, aby súd žalobcovi nepriznal trovy konania ani trovy právneho zastúpenia, pretože nemožno považovať žalobcu za stranu, ktorá bola v spore plne úspešná s poukazom na skutočnosť, že súd v časti konania niekoľkokrát zastavil na základe procesného úkonu žalobcu. Uviedol, že z procesného hľadiska vo všeobecnosti platí, že ak žalobca zobral návrh niekoľkokrát čiastočne späť, žalobca zavinil zastavenie konania, a preto v tejto časti konania bol žalobca jednoznačne neúspešným účastníkom. Žalovaný ako povinná osoba nemá zodpovednosť za zavinenie, že tento stav, ktorý sa v tomto spore rieši, nastal v minulosti, pričom vydanie vlastníctva nehnuteľnosti je dané reštitučným zákonom. Navrhol, aby súd preskúmal, či v prejednávanej veci neexistujú okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti náhrady trov konania prihliadnuť. Uviedol, že k dôvodom hodným osobitného zreteľa v tomto v tomto spore je možné dospieť vo vzťahu k špecifickému druhu konania o navrátení vlastníctva cirkvám a náboženským obciam vyvolaného na základe zák. č. 161/2005 Z.z. (reštitučný nárok), ako aj v okolnostiach účastníkov (strany sporu sú napojené na rozpočet štátu). Žalobca vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania uviedol, že si riadne a včas uplatnil svoj nárok reštitučnou výzvou a nakoľko nedošlo k dobrovoľnému vydaniu nehnuteľností, uplatnil si svoj nárok žalobou na súde. Žalovaný v priebehu súdneho konania odmietal žalobcom uplatnený nárok, nemal záujem vec riešiť mimosúdnu dohodou a akékoľvek snahy o urovnanie zlyhali práve pre jeho odmietavý postoj. Žalovaný k uzavretiu Dohody napokon pristúpil až po viac ako 9 rokoch trvania súdneho sporu. Vzhľadom na to, že zo strany žalobcu nešlo o svojvoľné alebo zjavné neúspešné uplatnenie a bránenie práva a žalobca preukázal splnenie všetkých podmienok, ktoré zákon č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam požaduje (čo uznal aj žalovaný, keď pristúpil k uzavretiu Dohody), žalobcovi prináleží právo na priznanie náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia, ktoré v konaní účelne vynaložil. Je nepochybné, že k vzniku týchto trov došlo v príčinnej súvislosti s konaním a postojom žalovaného. Ak by žalovaný dobrovoľne vydal a navrátil vlastnícke právo k nehnuteľnostiam skôr, k podaniu žaloby vôbec nemuselo dôjsť, prípadne mohli byť trovy konania podstatne nižšie.

77. Za trovy konania sa považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t.j. v období od začatia konania do jeho skončenia. Trovami konania spravidla sú hotové výdavky strán a ich zástupcov ako cestovné náhrady, stravné, náklady na ubytovanie, poštovné, súdne

poplatky, ušlý zárobok, trovy dôkazov, odmena za právne služby poskytnuté advokátom a iné. Aby sa výdavky, ktoré v konaní vznikli, mohli považovať za trovy konania, musí byť splnená aj ďalšia požiadavka, a to, že musia byť preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva v tomto konaní. Výdavky, ktoré strana nepreukázala a neodôvodnila, nemôže súd považovať za trovy konania a priznať ich ani s poukazom na zásadu oficiality zavedenú pri rozhodovaní o trovách konania v § 262 CSP. Požiadavka účelnosti vynaložených výdavkov je jedným zo základných predpokladov toho, aby sa vynaložené výdavky mohli považovať za trovy konania. Aby mohli byť vynaložené výdavky považované za účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva, teda za trovy konania, musia byť vynaložené v príčinnej súvislosti s procesným postojom strany k predmetu konania; ich vynaložením sa musí sledovať buď procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná obrana proti takémuto nároku (nález Ústavného súdu SR z 31. júla 2008 sp. zn. IV. ÚS 147/08). Každú jednu zložku výdavkov, teda aj každý úkon právnej služby, ak je strana (či iný subjekt) zastúpená advokátom, musí súd posudzovať samostatne. Dôležitou je tiež požiadavka, aby výdavky, ktoré majú byť považované za trovy konania, boli aj skutočne vynaložené v konaní. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania splnenia predpokladov pre posudzovanie výdavkov ako trov konania leží na strane sporu.

78. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

79. Pokiaľ ide o spornú parcelu, ktorá zostala predmetom konania, je nepochybné, že žalobca mal v tejto časti plný úspech. Je pravdou, že žaloba bola od začatia konania viacrát čiastočne zobrať späť, a to podaniami doručenými súdu dňa 29.11.2007, 07.01.2008, 07.10.2008, 18.02.2009 a 23.01.2017. Pokiaľ ide o posledné čiastočné späťvzatie doručené súdu dňa 23.01.2017, je zrejmé, že žalobca nezavinil zastavenie konania, nakoľko k uzatvoreniu mimosúdnej dohody došlo pred späťvzatím žaloby zo strany žalobcu a žalobca práve z tohto dôvodu vzal svoju žalobu čiastočne späť. V tomto smere možno pričítať zavinenie žalovanému, ktorý až po niekoľko rokov trvajúcim spore uznal dôvodnosť nároku žalobcu. Čiastočné späťvzatie žaloby týkajúce sa dvoch parciel registra C parc. č. ..., orná pôda o výmere m2 a parc. č. ..., orná pôda o výmere m2, doručené súdu dňa 18.02.2009, bolo odôvodnené tým, že žalobca si svoje právo uplatnil aj v správnom konaní v zmysle § 34 a nasl. zákona č. 162/1995 Z.z., v ktorom bol úspešný a na základe ktorého v priebehu súdneho konania došlo k zápisu vlastníckeho práva žalobcu k

nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania do katastra nehnuteľností záznamom. V tomto prípade nebolo možné zo strany súdu dospieť k záveru, že konanie bolo zastavené pre procesné zavinenie žalobcu, prípadne pre procesné zavinenie žalovaného. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému navrátenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nakoľko žalovaný jeho výzve na vydanie nehnuteľností nevyhovel. Skutočnosť, že žalobca sa svojho práva domáhal aj v správnom konaní, v ktorom bol úspešný, nemožno pričítať na ťarchu žiadnej zo strán sporu. Ostatné čiastočné späťvzatia sa týkali zosúladenia identifikácie nehnuteľností podľa aktuálneho stavu v katastri nehnuteľností, resp. potreby vyhotovenia geometrických plánov, kde je potrebné zohľadniť i časovú tieseň a nemožnosť zhromaždiť všetky relevantné doklady pri podaní žaloby, teda zavinenie na zastavení konania nemožno taktiež pričítať žiadnej zo strán sporu. V tomto smere je potrebné zohľadniť aj zmysel a účel reštitučného zákona, ktorým je aspoň čiastočne zmierniť následky minulých majetkových a iných krívd spáchaných na majetku cirkvi a náboženských spoločností, spočívajúcich v porušovaní všeobecne uznávaných ľudských práv a slobôd zo strany štátu. Vzhľadom k tomu pri jeho aplikácii je potrebné postupovať v súlade so zákonnými záujmami osôb, ktorých ujma má byť aspoň čiastočne kompenzovaná. V danom prípade sa podľa názoru súdu javí byť namieste v konaní úspešnému žalobcovi priznať plnú náhradu trov konania voči žalovanému s poukazom k vyššie uvedeným dôvodom čiastočných späťvzatí žaloby. Na druhej strane je však potrebné poukázať na skutočnosť, že žaloba bola bratá späť a spresňovaná (viackrát až na výzvu súdu), čo však bude zohľadnené pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania.

80. Súd sa v rámci rozhodovania o nároku na náhradu trov zaoberal aj možnosťou aplikácie ustanovenia § 257 CSP, teda, že vo výnimočných prípadoch nemusí súd úspešnej strane priznať náhradu trov konania, resp. neuložiť povinnosť neúspešnej strane nahradiť trovy konania úspešnej strane. Ide však o ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdom. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na tú stranu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strane. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať preto z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci a rozhodnutie musí byť aj náležite odôvodnené. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobové a iné pomery oboch strán, prihliadne na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu SR z 08. 12. 2011, sp. zn. II. ÚS/563/2011). Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomeroch všetkých strán. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy

konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane strán, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či totiž možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech.

81. Dôvody uvádzané žalovaným, ktoré podľa jeho názoru odôvodňujú aplikáciu § 257 CSP, a to druh konania o navrátení vlastníctva cirkvám a náboženským obciam vyvolaného na základe zák. č. 161/2005 Z.z. (reštitučný nárok), a okolnosti strán sporu (strany sporu sú napojené na rozpočet štátu) súd nepovažuje za dôvody hodné osobitného zreteľa. Okolnosti samotného prípadu nie sú samé o sebe dôvodom pre nepriznanie trov úspešnému účastníkovi a čo sa týka osobných, majetkových, zárobkových a iných pomerov strán konania, súd má za to, že žalovaný nepreukázal, že by jeho majetkové, zárobkové, prípadne iné pomery odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. V zhode so žalobcom má súd za to, že bolo by v rozpore so samotným účelom reštitučného zákona, ak by oprávnenej osobe - žalobcovi, ktorý si riadne a včas uplatnil svoj nárok, preukázal v súdnom konaní splnenie všetkých podmienok, ktoré reštitučný zákon vyžaduje a bol v konaní úspešný, bolo odopreté právo na náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložil v súvislosti s ochranou svojho práva v zmysle reštitučného zákona. Tým by došlo k vzniku ďalšej škody na strane oprávnenej osoby a k popretiu jej práva na súdnu ochranu. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu, ako aj pomery strán má súd za to, že dôvody uvádzané žalovaným, nie sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

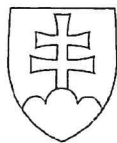
Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).

V Galante dňa 11. apríla 2018

JUDr. Erika Tischlerová
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: Martina Ševčíková

Okresný súd Galanta

Doložka právoplatnosti a vykonateľnosti

Rozsudok

Dátum vydania: 11.4.2018

Spisová značka: 6C/252/2007

IČS: 2307208306

ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2307208306.22

Dátum nadobudnutia právoplatnosti: 1.5.2018

Dátum nadobudnutia vykonateľnosti: 9.5.2018

Poznámka: okrem trov (III.odsek)

Dátum vytvorenia doložky: 4.7.2018

Vytvoril: Malvína Kürtiová